PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN R. P. ROMÎNĂ

Nr. 11 (106) IUNIE 1963 — Anul VI (XVI)

IREZISTIBIL!

Irezistibil, așa a fost Rapidul în meciul cu Ț.S.K.A. Moscova de la 26 mai, meci la capătul căruia, prin marea victorie a voleibaliștilor bucureșteni, cupa de cristal a campionilor europeni a revenit în patria noastră, după popasul de un an făcut la campioana U.R.S.S.

Imbatabile au fost, în formidabila întîlnire de la Floreasca, atacurile campionilor romîni. Și în primul rînd cele purtînd semnătura căpitanului formației giuleștene, maestrul emerit al sportului Horațiu Nicolau. Iată-l (asistat de omniprezentul Aurel Drăgan), perforînd blocajul de beton al redutabililor Vitali Kovalenko (jucătorul care a depășit fileul cu mîinile) și Evgheni Iakovlev. Arbitrul maghiar Denes Laszlo — cuprins și el în obiectivul fotografic — va fluiera îndată punct. Unul dintre cele 45 de puncte ale victoriei rapidiste pecetluite de strălucitorul 3-0 (7,4,7) de acum două săptămîni.

Foto: PAUL ROMOȘAN

ÎN INTERIOR:

- **FOTBAL:** Aspecte de la meciurile Romînia — Polonia și Romînia — Anglia.
- **CICLISM:** Ultimele fotografii din Cursa Păcii.

CUPA PĂCII DIN NOU ÎN VITRINA RUGBIȘTILOR ROMÎNI

①

Reprezentativa noastră senioară de rugbi și-a înscris numele pentru a cincea oară pe Cupa Păcii. Recenta competiție internațională inițiată de federația noastră de specialitate a cunoscut animația unei dorințe fierbinți pentru progresul și prosperitatea acestui sport bărbătesc. La fiecare echipă s-a putut observa grija de a practica un joc cît mai tehnic, cît mai valoros. Fiecare echipă încerca să descopere și apoi să preia elemente noi de la partenerii de joc.

Reprezentativa noastră în această ediție a fost mai mult ca oricînd în postura de profesor, de frate mai vîrstnic, mai încercat. Ea a împărtășit, a demonstrat în iureșul jocului din experiența sa, echipelor frățești participante. Iată un exemplu elocvent în această direcție: reprezentativa de rugbi a Bulgariei a pășit pentru prima oară într-o competiție internațională. Bagajul său de cunoștințe era sărac. Și iată că oaspeții au plecat de la această competiție cu multe și noi cunoștințe. În primul joc ei au primit 70 de puncte. În schimb, au învățat că în linia a doua, în grămadă, trebuie stat cu patru oameni și că aripile formate în grămadă au sarcina să oprească orice atac conceput pe lîngă grămadă. Astfel, cel de al doilea joc rugbiștii bulgari l-au terminat primind doar 9 puncte, după ce au menținut scorul egal timp de 64 de minute în fața reprezentativei germane, una dintre cele mai bune formații ale turneului.

Tot în această privință, a colaborării și a ajutorului dezinteresat, trebuie să menționăm ideea antrenorilor primei noastre reprezentative, N. Pădureanu și D. Manoileanu de a conduce un ușor antrenament al celui mai mic frate participant la cea de a cincea ediție. La acest antrenament-lecție, jucătorii bulgari, care au învățat iarăși destule lucruri noi, au răsplătit frumoasa inițiativă a antrenorilor cu un voios „Fiskult ura!".

Trăind aproape o săptămînă în mijlocul rugbiștilor romîni ne-am putut da seama de atmosfera caldă, prietenească, patronată de seriozitatea componenților lotului nostru și de competența antrenorilor săi. Iată în ce constă cheia succesului rugbiștilor romîni. Sportivilor din lotul de tineret nu le putem aduce, de asemenea, decît laude pentru comportarea avută. Ei au demonstrat, alături de tinerii jucători din prima reprezentativă (Giugiuc, Rahtopol, Cordoș, Țuțuianu, Balcan, Mateescu ș.a.) că sînt în stare oricînd să ducă mai departe făclia succeselor rugbiului romînesc, venind în competiția aceasta cu un suflu nou: viteză, ofensivă. Tocmai ce trebuia.

N. BĂRBĂUȚEAN

REZULTATELE ÎNREGISTRATE ÎN CEA DE A V-A EDIȚIE A CUPEI PĂCII

SERIA I: R. S. Cehoslovacă — R. P. Polonă 0-0; R. P. Romînă (tineret) — R. S. Cehoslovacă 3-0 (0-0); R. P. Romînă (tineret) — R. P. Polonă 9-0 (3-0).

SERIA A II-a: R. P. Romînă — R. P. Bulgaria 70-3 (37-0); R. P. Romînă — R. D. Germană 15-0 (9-0); R. D. Germană — R. P. Bulgaria 9-3 (3-3).

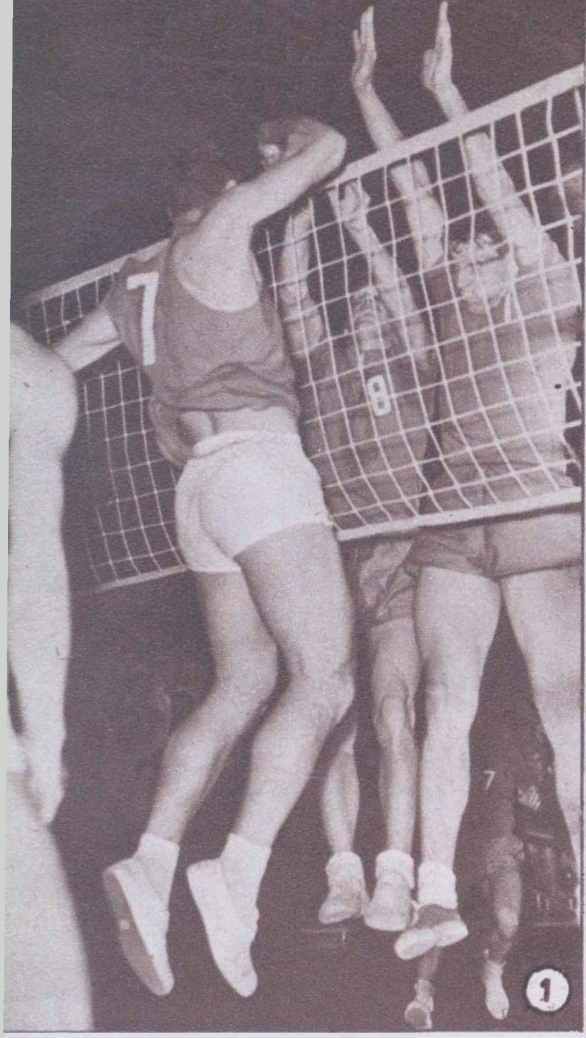
TURNEUL FINAL: R. P. Romînă — R. S. Cehoslovacă 23-3 (6-0); R. D. Germană — R. P. Polonă 11-6 (6-6); R. P. Romînă (tineret) — R. P. Bulgaria 29-11 (15-8).

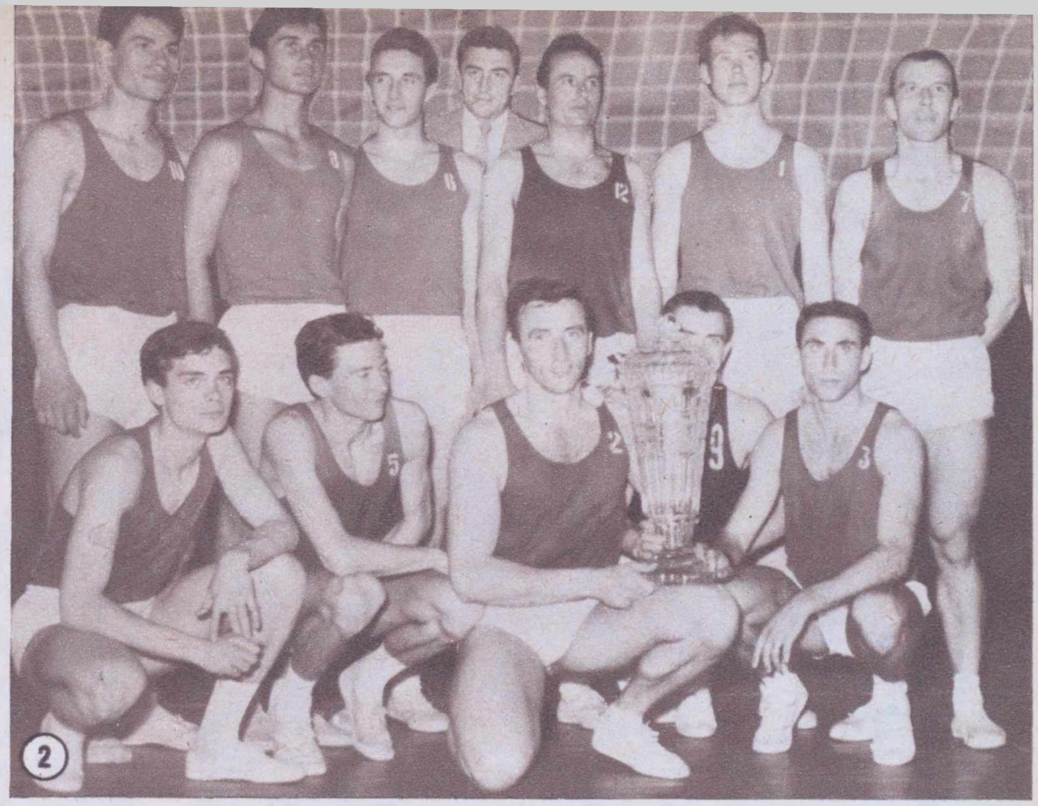
ÎN FOTOGRAFII: ① Balonul nu și-a terminat cursa, deși a ajuns în mîinile aripei Teodorescu. Acesta îl va trimite în centru, unde este așteptat de înaintare, care va continua atacul, finalizînd apoi pe partea opusă, prin aripa Wusek. Fază din finala R. P. Romînă — R. S. Cehoslovacă 23-3. ② Mircea Rusu, unul dintre componenții „curelei de transmisie" (linia a III-a) a primei noastre selecționate, va străpunge apărarea cehoslovacă și peste un moment va înscrie cea de a cincea încercare din finala R. P. Romînă — R. S. Cehoslovacă.

Foto: I. MIHĂICĂ

②

SUPREMAȚIA CONTINENTALĂ A RAPIDIȘTILOR

ȘI SPLENDIDA VICTORIE OFERITĂ DE EI VOLEIULUI ROMÎNESC

Întreruptă prin greșelile copilărești de-acum un an, magistrala supremație a voleibaliștilor Rapidului între cele mai bune echipe de club de pe continent a fost restabilită cu majoră autoritate anul acesta. Giuleștenii, dăruind voleiului romînesc un splendid succes, și-au luat o reconfortantă revanșă asupra eternei lor rivale din finala Cupei Campionilor Europeni, Ț.S.K.A. Moscova. Ei au dispus de aceasta, după cum știți, cu acel... tonic, scînteietor și inapelabil 3—0 (15—7+15—4+15—7=45—18) din returul de la București, după 1—3-ul cîntărind cît o victorie (14—16+12—15+16—14+6—15=48—60) din prima întîlnire, susținută în capitala U.R.S.S.

RAPID: derutante servicii plutitoare, un spirit de luptă demn de furtuna aplauzelor care-l însoțește de obicei, preluări sigure, o apărare avîntată și promptă (și ce bine a funcționat atacul Ț.S.K.A.!), pase matematice, atacuri decise și pline de varietate. În cîteva cuvinte: precizia unui volei cu care calificativele „fără greș" și „ireproșabil" s-au asortat de minune. Iată ce-au prețuit spectatorii în jocul de la București al campioanei noastre și ce a purtat-o pe aceasta, punct cu punct, la victorie și la aclamațiile de apoteoză ale inimoasei și inegalabilei galerii rapidiste.

Frumoasă, entuziasmantă biruință, realizată de Rapid în mai puțin de 70 de minute, utilizînd doar șase jucători (HORAȚIU NICOLAU, AUREL DRĂGAN, DAVILA PLOCON, NICOLAE BĂRBUȚĂ, MIHAI GRIGOROVICI, NICOLAE MINCEV) și fără a cere măcar un „timp de odihnă". Dar nu numai atît. Rapidiștii au aplicat cu științifică măiestrie actualele precepte tehnico-tactice fundamentale ale jocului, avînd ca notă predominantă prudența și siguranța (despre care se vorbește în paginile următoare), totuși ei au slujit în același timp, și încă în mod savuros — prin acțiuni ofensive cu fantezie brodate — frumuseții voleiului, spectacolului.

Pilduitor exemplu și plăcut moment pentru voleiul nostru în anul acesta preolimpic, marcat de „europenele" de la București, Constanța, Brașov, Cluj din octombrie, cînd să sperăm că reprezentativa masculină a țării va izbuti, printr-o bună pregătire, să biseze succesul de acum al Rapidului, iar cea feminină să obțină calificarea pentru Tokio. Ceea ce, de bună seamă, ne stă în putință. În acest scop, ne va putea fi de ajutor dacă ne vom feri, așa cum se cuvine, să nu ne îmbete, să nu ne amețească valoarea și strălucirea proaspetei victorii rapidiste. Am mai trăit astfel de pățanii. Și... nu-s de loc plăcute. Să evităm deci repetarea lor!

PALMARESUL FINALELOR CUPEI CAMPIONILOR EUROPENI

RAPID BUCUREȘTI — Ț.S.K.A. MOSCOVA:

EDIȚIA I — 18 iunie 1960, la Moscova, 0—3 (10—15, 7—15, 9—15); 26 iunie 1960, la București, 3—1 (15—8, 9—15, 15—11, 15—11); **cîștigătoarea cupei: Ț.S.K.A. Moscova, cu setaverajul de 4—3.**

EDIȚIA A II-A — 8 iulie 1961, la București, 3—1 (15—10, 13—15, 15—5, 15—11); 15 iulie 1961, la Moscova, 3—2 (17—15, 9—15, 8—15, 15—8, 15—10); **cîștigătoarea cupei: Rapid București, cu setaverajul de 6—3.**

EDIȚIA A III-A — 10 iunie 1962, la București, 3—2 (15—8, 13—15, 11—15, 15—4, 15—11); 17 iunie 1962, la Moscova, 1—3 (17—19, 15—11, 10—15, 9—15); **cîștigătoarea cupei: Ț.S.K.A. Moscova, cu setaverajul de 5—4.**

EDIȚIA A IV-A — 18 mai 1963, la Moscova, 1—3 (14—16, 12—15, 16—14, 6—15); 26 mai 1963, la București, 3—0 (15—7, 15—4, 15—7); **cîștigătoarea cupei: Rapid București, cu setaverajul de 4—3.**

SETAVERAJ GENERAL: 17—15, pentru Rapid București, învingător în cinci din cele opt întîlniri.

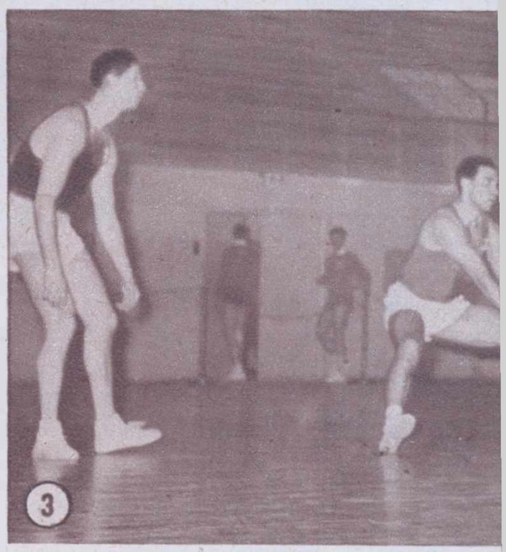
PUNCTAVERAJ GENERAL: 415—385, pentru Rapid București.

ÎN FOTOGRAFII: *1. Și acțiunile ofensive întreprinse de DAVILA PLOCON, nu numai cele ale lui HORAȚIU NICOLAU, le-au dat serios de furcă blocajelor Ț.S.K.A.-ului. Iată, drept dovadă, această minge a sa, care a spart apărarea echipei adverse, biruind atenția, dîrzenia, rezistența și experiența celebrilor NIKOLAI BUROBIN și IURI CESNOKOV. 2. Campionii campionilor europeni și trofeul recucerit, cupa transmisibilă pusă în joc la prima ediție a C.C.E., în 1960, de ziarul polonez „Przeglad Sportowy" din Varșovia. În picioare, de la stînga spre dreapta: AUREL ARDELEA, DANIEL BĂRĂSCU, MATEI COSTEA, prof. ȘTEFAN ROMAN (antrenorul echipei), NICOLAE BĂRBUȚĂ, RADU COSTINESCU și DAVILA PLOCON; în rîndul de jos, de la stînga spre dreapta: MARCEL COȚOVEANU, NICOLAE MINCEV, HORAȚIU NICOLAU, MIHAI GRIGOROVICI (parțial mascat de cupă) și AUREL DRĂGAN. Lipsesc din fotografia campionilor europeni: OCTAV SĂNDULESCU și TEODOR GHEORGHIȚĂ, indisponibili în ziua finalei. 3. La această grăitoare fotografie (analizați-o, vă rugăm, detaliu cu detaliu), ilustrativă pentru bucuria, pentru entuziasmul spectatorilor, nu vă dăm nici o altă explicație înafara precizării că a fost făcută la cîteva clipe după fluierul final...*

Foto: TEODOR ROIBU și PAUL ROMOȘAN

1

3

4

PENTRU IUBITORII VOLEIULUI

Am ales pentru dumneavoastră, numeroșii iubitori ai voleiului din rindul cititorilor noștri, aceste frumoase poze, lucrate la finala recent-încheiatului campionat republican. Sînt în aste două pagini, cu cîteva excepții, momente mai rar înfățișate de piesele cuprinse în albumele colecționarilor de fotografii cu temă voleibalistică, în care îndeobște predomină aspectele jocului la fileu. De altfel, nota de inedit, alături de spectaculozitatea și acuratețea execuțiilor tehnice, a constituit unicul criteriu, atit al colaborării cu colegul fotoreporter, cît și al selecției făcute de noi din ilustrațiile rezultate. Și nădăjduim a fi în asentimentul dumneavoastră atunci cînd apreciem că ne-am atins cu oarecare succes scopul urmărit. Totodată însă, din aceasta au decurs, fără a ne fi stat în intenție, nu numai mostre — pur și simplu — ale frumuseții jocului sportiv preferat, dar și, așa cum desigur ați și sesizat, un elocvent ansamblu de imagini conținînd majoritatea caracteristicilor și problemelor actuale ale voleiului. Caracteristici și probleme, nu doar ale voleiului autohton, ci ale voleiului pe plan mondial, așa cum ne-o atestă multe articole publicate în presa de peste hotare. Să trecem sumar în revistă ceea ce este specific sportului acesta în clipa de față.

Anii 1960 și 1961, marcați ca trepte evolutive prin cele arătate de campionatele mondiale din Brazilia și de exprimările tehnico-tactice din Cupa Campionilor Europeni, au cunoscut marele salt al forței, vitezei și varietății din compartimentul ofensiv al jocului de volei, care a atins atunci perfecțiunea, amenințînd să sufoce literalmente capacitatea eșaloanelor defensivei. În anii aceia a fost semnată, mai mult decît oricînd înainte, importanța rolului din apărare al coordonatorilor de joc și s-au impus ca atare îndeosebi viguroasele personalități prezente în primele trei echipe ale lumii: sovieticul Mondzolevski, cehoslovacul Paulus și mai ales romînii Fieraru și Drăgan, fruntași între cei puțini capabili să-i mai opună rezistență înaltei măiestrii a atacului și să-l mai scoată din mînă prin jocul acrobatic din linia de fund. Era însă prea mic numărul voleibaliștilor de felul și de talia acestora. Se impuneau a fi luate unele măsuri cu capacitate de generalizare, putînd a crește de urgență randamentul defensiv din linia a doua și la trăgătorii principali și secunzi. Pentru aceștia, mai înalți și cu o mobilitate inferioară, primirea în degete a mingilor provenite din puternicile atacuri adverse era departe de a mai fi salutară. Astfel a început a căpăta din ce în ce mai mare stimă și răspîndire salvatoarea soluție dăruită apărătorilor de preluarea cu două mîini de jos, etalată de mai toate echipele ca un destul de eficace antidot al atacurilor la ultima ediție a campionatelor mondiale, în 1962, la Moscova. (Și, în paranteză să o spunem, renumele nostru de posesori ai unei preluări în degete, de sus, mai bune decît a celorlalți, de fapt... mai puțin proastă decît a altora, precum și ambiția sau încăpățînarea de a servi această faimă, nepregătind și nefolosind astfel la nevoie și preluarea de jos, ne-a costat suficient acolo...).

Noul gen de întîmpinare și de lovire a balonului venit de la adversar a avut în anii aceștia ca prim efect, prin siguranța sa, neutralizarea și aproape reducerea la tăcere, scoaterea din uz a serviciilor roată, tari, lesne de contracarat și de aceea aducînd tot mai puține puncte înscrise direct prin punerea mingii în joc. Ieșirii din scenă a serviciilor puternice, dar hazardante, i-a urmat la scurt interval întronarea serviciilor de mai mare precizie, plasate, serviciile de sus din față (sistem „muscă“, lansat. mai de mult, de voleibaliștii americani, la campionatele mondiale din 1956 de la Paris) și serviciile de sus din lateral (produse și afișate în jocul lor din ultimii doi ani de echipele japoneze). S-a impus astfel în jocul tuturor acest fel de servicii, executate fără a-i imprima mingii nici un efect, ea plutind pur și simplu, iar prin aceasta fiind deseori mult mai dificil de preluat decît balonul expediat de cele mai iuți și mai în forță servicii.

În prima fază, îndată după introducerea sa, genul acesta de serviciu, cu toate variantele sale, a surprins ca orice inovație și a adus multe puncte. Cu timpul însă, preluarea de jos i-a venit și lui de hac. Iar în momentul de față, deși evoluția la acest capitol, al serviciului, continuă să constituie caracteristică primordială a jocului de volei, totuși un punct făcut direct din serviciu trebuie să ne facă să tragem mai degrabă concluzia unei tehnici șubrede în preluarea mingii, decît că e vorba despre un serviciu imbatabil.

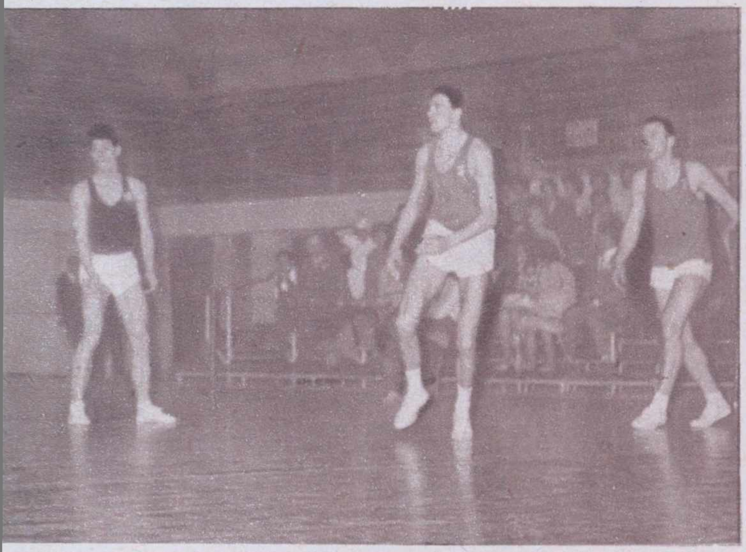
Cam așa stau lucrurile. Preluarea cu două mîini de jos transformă de la o vreme încoace serviciul, cel mai ades, într-o simplă trecere, ușoară, a mingii peste plasă. Ceea ce încă n-ar fi nimic. Dar iată că invitația aceasta la acțiuni de siguranță majoră, pe care o conține noua practică, generalizată, a preluării de jos și care a slujit o bună bucată de timp redresării defensivei, îi servește acum, fatal, tot atacului! Într-adevăr, o preluare precisă a serviciului înseamnă aproape inevitabil efectuarea fără greș și a pasei a doua, cea de corecție, iar astfel, implicit, un atac decisiv. Și, fără grija aceasta a multor jucători și echipe pentru obținerea maximului de siguranță și de precizie, fără această exagerată prudență (nerecomandabilă, desigur, dăunătoare și care uneori exclude atacurile în viteză, din pasă directă), poate că am asista cîteodată la meciuri interminabile... Dar, se înțelege, nu printr-o disputată și spectaculoasă confruntare, ci din pricina unei lesnicioase cuceriri a serviciului, cu ajutorul buclucașei preluări de jos și ofensivei ajunse la apogeu, căreia tehnica blocajului i-a rămas și ea serios în urmă.

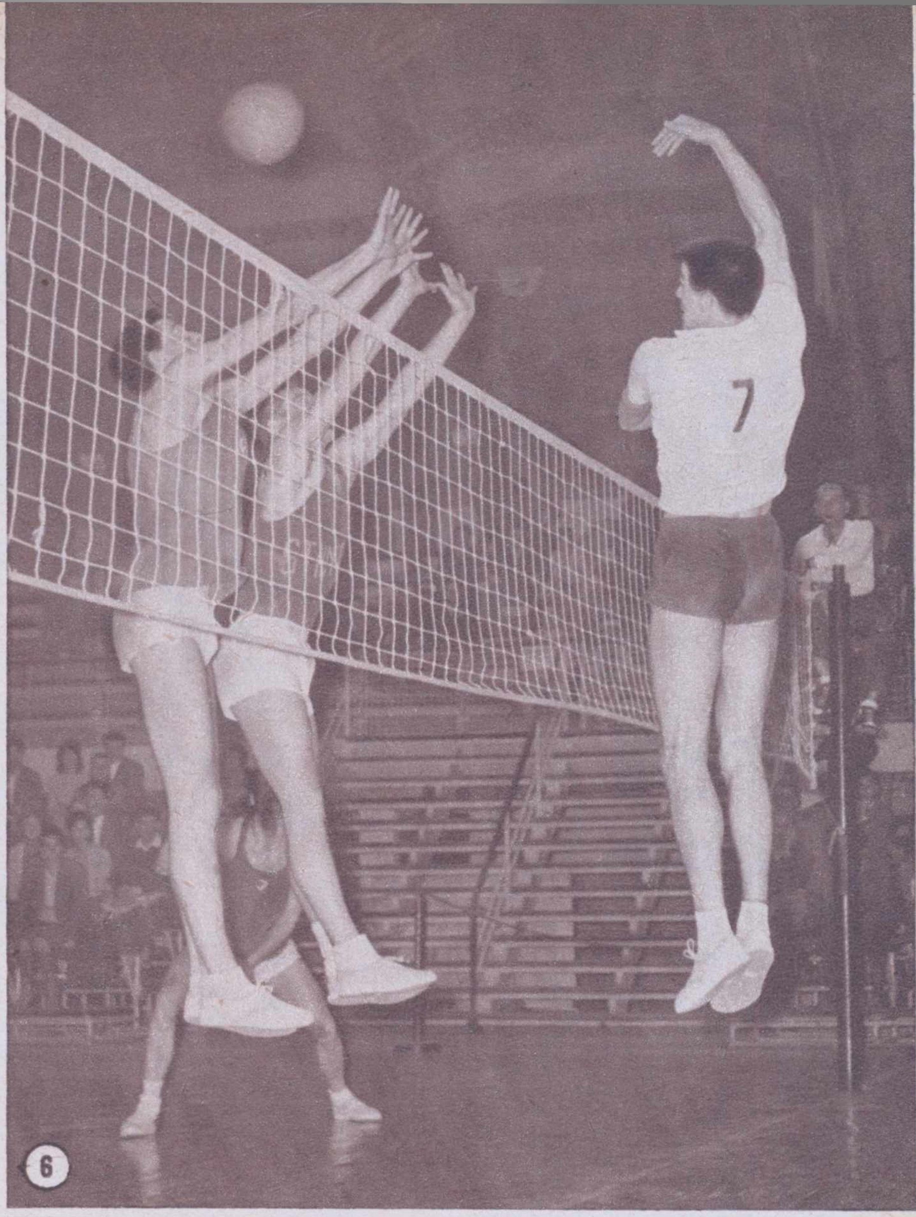
Ce-i de făcut? E întrebarea pe care și-o pun specialiștii voleiului din toate țările. Răspunsurile acestora, vizînd atît obținerea succeselor de către propriile lor echipe naționale sau de club, cît și, mai ales, protejarea și sporirea popularității proaspătului sport olimpic, recomandă deocamdată: însușirea în cadrul pregătirii tehnico-tactice a tuturor procedeelor și sistemelor, iar în joc — utilizarea, de asemenea, a tuturor celor învățate, în funcție de situație. Bineînțeles, este, dacă vreți, cel mai comod sfat ce poate fi dat. Se pare însă că pînă una alta este... singurul și, de aceea, cel mai bun. Concomitent însă, se simte nevoia unor soluții radicale care să le rezolve voleiului și spectacolelor voleibalistice problemele puse lor în prezent de utilitatea și eficiența răspîndirii preluării de jos, la noi și aiurea. Soluțiile acestea, menite a feri voleiul de amenințarea șablonismului, nu le va putea da însă după părerea noastră decît un nou și consistent retuș adus regulilor de joc, neîndeajuns de elastice actualmente pentru a stimula apărarea și în general evoluția. Și de ce oare n-am fi tot noi, romînii, inițiatorii necesarelor transformări, aceia care, ca și în alte rînduri, concretizînd și dezvoltînd doleanțele generale în această privință, să adresăm Federației Internaționale de Volei propunerea referitoare la modificarea regulamentului?

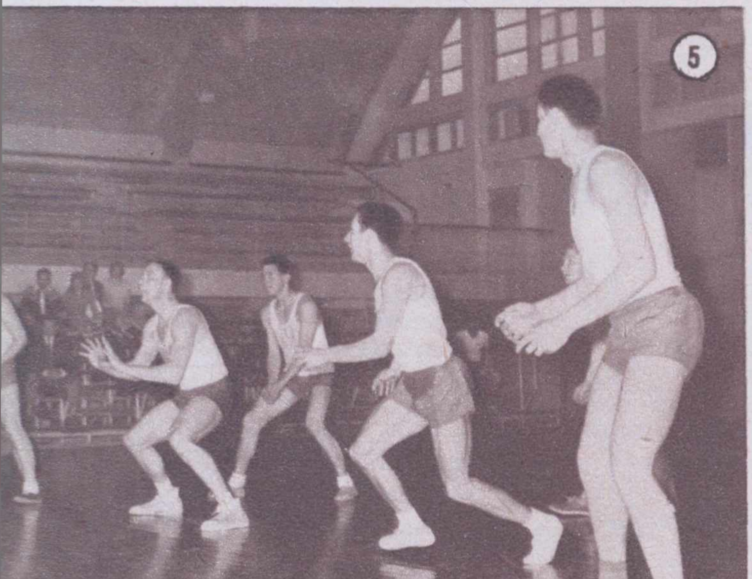
Să studiem totul cu amănunțime și să folosim apoi deplin valorosul schimb de experiență pe care ni-l vor oferi campionatele europene, găzduite anul acesta, în luna octombrie, de țara noastră. E greu de crezut că importanta competiție internațională din toamnă, de la București, Constanța, Brașov și Cluj, nu va răspunde la multe din arzătoarele probleme ale voleiului, direct sau indirect expuse în reportajul de față. Așadar, poate că iubitorii voleiului din rîndurile cititorilor noștri, prezenți fără îndoială în zilele acelea în tribunele „europenelor“, vor fi martori, împreună cu noi, la creionarea, dacă nu chiar la modelarea viitoarei fețe a sportului îndrăgit de ei, precum și la indicarea viitoarelor reguli ale jocului...

CONSTANTIN FAUR

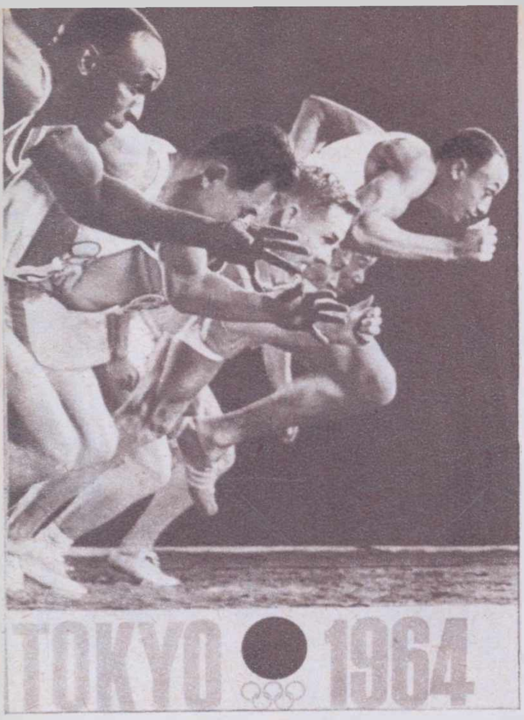

ÎN FOTOGRAFII: ① Această poză, cu un moment din lupta voleibalistică de pe sol, mergea poate mai bine în josul paginii. Am început totuși cu ea, pentru realizarea elementului de antiteză care ne trebuia. Într-adevăr, dinamovistul bucureștean, „veteranul" Mircea Cristea, unul dintre maeștrii mingiilor salvate prin salturi acrobatice din linia de fund, vă demonstrează acest procedeu defensiv specific mai mult vechii înfățișări a voleiului. Aceleia îi erau proprii spectaculozitatea maximă, dar și risipa de energie și riscul, deseori inutile. ② Energie cheltuiește, cu duiumul, și brașoveanul Gheorghe Fieraru, pe care-l vedeți aici într-o reușită intervenție. El consumă însă energia cu mult mai mult folos și printr-o infinit mai economicoasă activitate, chiar dacă aparențele o contestă. Iar aceasta, mulțumită excepționalului plasament și remarcabilei sale mobilități, care reprezintă de fapt — împreună cu buna pregătire a dublajelor și în genere a mișcării colective în teren — cheia problemelor actuale ale jocului din apărare. ③ Iată acum un exemplu de preluare cu două mîini de jos, lecție predată de rapidistul Aurel Drăgan, asistat de patru dintre coechipierii săi: Grigorovici, Ardelea, Mincev, pornit deja în întîmpinarea mingii pentru corectarea pasei, și Plocon (de la stînga spre dreapta). ④ Pune mingea în joc Davila Plocon, unul dintre așii serviciului plutitor. ⑤ La primirea serviciului, moment fundamental al jocului de volei în zilele noastre — Tractorul Brașov: Schmidt, Szocs, Cristiani, Fieraru, Chinzeriuc, căruia i se vede doar parțial figura, și Bartha (de la stînga spre dreapta). ⑥ Și o fază la fileu: un atac efectuat de Eduard Derzsei (Dinamo București) mult peste blocajul Științei Cluj. ⑦ Punct pentru Tractorul! Aceasta indică arbitrul Em. Costoiu, în vreme ce brașoveanul Iuliu Szocs își admiră opera: atacul său care, cum se spune, „a îngropat mingea", le-a dat ceva de furcă rapidiștilor Mincev (cu balonul în brațe) și Grigorovici...

Foto: PAUL ROMOȘAN

BULETIN OLIMPIC 1963 (X)

Pentru astăzi, o echipă. **Echipa de polo pe apă.** *În ultimii ani, poloiştii noştri au obţinut rezultate inegale pe plan internaţional, nejustificînd întrutotul speranţele puse în talentul şi tinereţea lor. Aproape întotdeauna, în intîlnirile decisive, echipei noastre i-a lipsit un* **ceva** *la fel de decisiv care n-a permis concretizarea unei superiorităţi deseori evidente. În preajma sezonului internaţional din cadrul pregătirii olimpice, să poposim cîteva minute la Ştrandul Tineretului, ca să vedem ce face...*

ECHIPA DE POLO PE APĂ

Interlocutor, Vasile Daroczi, antrenorul echipei:

— Ce-i nou, tovarăşe Daroczi?

— Băieţii muncesc mai mult. La toate capitolele: pregătirea fizică generală, specială, pregătirea de înot, tehnica, tactica şi bineînţeles, puterea de luptă.

— Te rog, mai rar, că nu izbutesc să notez. Treci la „generală".

— Ultimele cifre de control mă satisfac. Tracţiunile în braţe s-au înmulţit, săriturile de pe loc s-au lungit, iar cronometrele zîmbesc optimist. Ţăranu are 22 de tracţiuni, iar media echipei e de 15. Popa a alergat 800 m în 2:17,0 ceea ce nu e rău, iar media e de 2:25,0 ceea ce iar nu e rău.

— „Speciala"?

— Mult rugbi în apă. Bineînţeles, numai la antrenament. Pentru dîrzenie şi pentru îmbunătăţirea luptei corp la corp.

— Înotul?

— Lucru intens. Pentru viteză. Pentru rezistenţă. Şi pentru înotul specific, cu pieptul afară. Viteza a crescut. Media a coborît de la 1:05,2 în ianuarie la 1:02,2 la sfîrşitul lui aprilie. La ultimul control: Szabo — 1:00,4, Kroner — 1: 00,6, Firoiu — 1: 00,9. În septembrie acest „trio" trebuie să coboare sub un minut. În ceea ce priveşte înotul de polo, întreaga echipă şi-a înălţat pieptul cu 7-8 centimetri deasupra apei. Iar ca rezistenţă, obiectivul este precis: sprinturi repetate pe parcursul unei ore.

— Tehnica?

— Şutul, calitatea paselor, forţa lor. Cu puţin timp în urmă pasele nu depăşeau 20 de metri. Astăzi, cei mai mulţi reuşesc pase de 27-28 de metri, deci aproape o lungime de bazin.

— Şi tactica?

— Ideea principală este activizarea tuturor jucătorilor. În ultima vreme echipa noastră de polo s-a obişnuit doar să asiste — acesta este termenul! — la efortul de contraatac sau de atac al jucătorului cu mingea. Vrem să facem un joc de mişcare. Preconizăm aşezarea 2-2-2 pentru a putea crea mai uşor o superioritate numerică, prin apropierea rapidă a celor trei eşaloane. Vrem să eliminăm excesul de prudenţă şi de asigurare, pentru mărirea combativităţii şi accentuarea spiritului ofensiv. Bineînţeles că această pigmentare a efortului va putea fi realizată numai prin creşterea puterii de voinţă,care i-a lipsit uneori echipei noastre.

— Ce spune calendarul internaţional?

— Bogat şi variat în 1963, mai redus — fireşte — în anul olimpic. Între 18 şi 23 iunie vom participa la un turneu internaţional la Leipzig, unde vom înfrunta echipele Iugoslaviei, R.D. Germane, Suediei, R.S.S. Gruzia şi R.D. Germane (juniori). Apoi va urma un turneu în U.R.S.S., care începe la 5 iulie şi va avea ca etape oraşele Moscova, Kiev şi Tbilisi. În septembrie, la Bucureşti, ne aşteaptă un turneu de mare anvergură: U.R.S.S., Ungaria, R.D. Germană, S.U.A.

La 9 octombrie, la Belgrad, echipa noastră va susţine un meci cu selecţionata Iugoslaviei.

Paralel cu activitatea internaţională, jucătorii noştri susţin jocuri de campionat, ei participînd totodată şi la alte competiţii interne sau internaţionale. Exemplu: Dinamoviada. Fără îndoială că efortul e mare şi impune o pregătire intensă.

Dar numai astfel vom putea să depăşim o dată pentru întotdeauna calificativul de „speranţe". Olimpiada de la Tokio e cel mai potrivit prilej.

I. CH

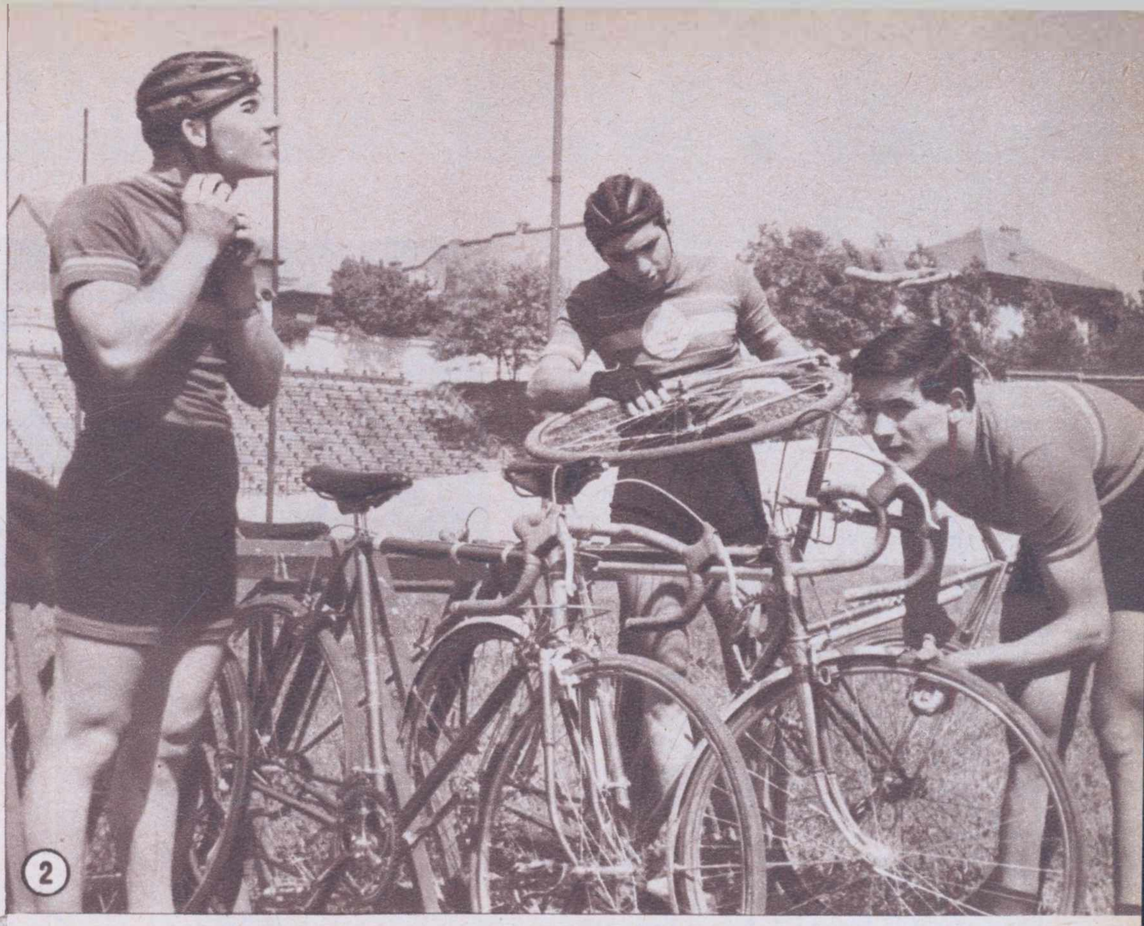
Foto: **PAUL ROMOŞAN**

ÎN FOTOGRAFIE:

Sus, de la stînga la dreapta: **Firoiu, Popa, Lengyel, Zahan, Fleşeriu, Mărculescu, Mihăilescu, Szabo.**

Jos: **Grinţescu, Ţăranu, Cheţa, Gr. Novac, Culiniac, Şt. Kroner, Ştefănescu şi P. Kroner (ultimul, fără a fi în lotul olimpic, este un tînăr aspirant).**

RĂMÎNE DE VĂZUT...

AM VIZITAT VELODROMUL. *L-am vizitat, dar nu ca urmare a vreunui mare concurs de pistă care să ne fi suscitat interesul. Regretabil, însă pînă la ora actuală un asemenea eveniment nu a existat. Nu am fost atraşi nici de numărul „impresionant" al noii promoţii de pistarzi aflaţi în pregătire. Cifra lor continuă să rămînă modestă. Modestă dar...*

Calitativ, în activitatea de pistă s-a produs un reviriment. A fost alcătuit un lot de zece alergători, un lot de perspectivă, în rîndurile căruia, deşi lipsesc numele cunoscute ale lui I. Ioniţă, V. Oprea, P. Tache, C. Voicu, M. Voinescu, figurează în schimb sportivi a căror ambiţie, conştiinciozitate în pregătire şi posibilităţi le dau dreptul să aspire la cucerirea celei mai înalte măiestrii sportive. În plus, cu toţii sînt şi foarte tineri. Media de vîrstă a lotului este sub 21 de ani.

În rîndurile celor zece figurează nici mai mult nici mai puţin de şapte campioni şi recordmani ai R.P.R. Adevărat, în majoritate, campioni şi recordmani la categoria juniori. Fiecare în parte aspiră însă... la mai mare. Este vorba de Dragoş Panaitescu, Cristea Stan, Gheorghe Radu, Dan Popovici, Vasile Burlacu, Constantin Tudose, Dan Penescu şi Dan Mărgărit. Victor Voloşin şi Eugen Bărbulescu, care completează lotul, sînt mai vîrstnici (25 şi respectiv 24 de ani).

Pe toţi aceştia i-am urmărit la un antrenament. Antrenorul lotului, Iulian Gociman, privea continuu cronometrul, făcea însemnări, iar din cînd în cînd zîmbea satisfăcut.

— Mulţumit de elevi?

— Sînt băieţi buni! Fac progrese de la o zi la alta. Priviţi însemnările. Pe 200 de metri, deşi bate puţin vîntul, aproape fiecare în parte a realizat timpi apropiaţi de 12 sec.

— Aveţi în perspectivă vreun concurs important?

— Olimpiada! Ce poate fi mai important? Pînă atunci însă avem de muncit serios, iar ciclştii mei, după cum vedeţi, nu-şi menajează forţele. Îmi dau seama că va fi greu. Greu, dar nu imposibil. Ca să participăm la Olimpiadă va trebui să dovedim că o merităm. Acum, rămîne de văzut!

Rămîne de văzut... Noi sperăm însă ca pistarzii noştri să dovedească în cele din urmă că merită această cinste.

G. ŞTEFĂNESCU

ÎN FOTOGRAFII:

① Dan Popovici, multiplu recordman R.P.R., mulţumeşte publicului care-l aplaudă pentru un nou rezultat bun.

② Dragoş Panaitescu (stînga) şi Cristea Stan (dreapta) — mezinii lotului — se pregătesc alături de Dan Popovici pentru o nouă zi de antrenament.

③ Antrenorul Iulian Gociman (dreapta) cu colaboratorul său medicul Wilhelm Wagner ştiu să îmbrace într-o notă veselă chiar şi indicaţiile pur tehnice dinaintea unui antrenament.

④ Pofta de lucru a fost deschisă. Acum, în cursa italiană de antrenament, cicliştii pedalează dezlănţuiţi. Micul pluton este condus de Dan Popovici.

PORTRET

fotbal SPORT

CONSTANTIN

Tribunele l-au rebotezat de mult: „profesorul". Şi e mult adevăr în această poreclă devenită renume. Pentru că interul Stelei şi al echipei naţionale este în continuare jucătorul care gîndeşte cel mai mult pe terenurile noastre de fotbal. Perioada de glorie a echipei C.C.A. e legată de un consum cerebral superior, în care Apolzan, Bone şi Constantin sînt numele cele mai reprezentative.

Gheorghe Constantin s-a născut în Bucureşti, la 14 decembrie 1932. A început să roadă mingea de cîrpă încă de la cinci ani pe maidanele din jurul Oborului, iar primele lecţii le-a primit tot pe terenul Oborului, pe care cu cîţiva ani înainte începuse Ozon, şi care avea să-l crească zece ani mai tîrziu pe Pîrcălab.

Ca orice copil, a avut un idol pe care nimeni nu l-a putut înlocui pînă astăzi: Baratki. Constantin o spune fără înconjur: *„Baratki a fost cel mai mare fotbalist din cîţi am întîlnit vreodată în ţară. La cinci ani m-a uimit şutul, la şapte m-a uluit fenta, iar la nouă m-au pus pe gînduri ideile lui Baratki. Îmi place să cred că am învăţat cîte ceva de la Baratki. Şi ce mult poţi învăţa privind!"*

La 15 ani a jucat o repriză în echipa de juniori a Capitalei, la Ploieşti, în 1947, în deschidere la un joc F.C. Ploieşti—C.F.R. Timişoara. Apoi a trecut la Venus U.C.B. şi a jucat alături de „bătrînul" Humis, care i-a dezvăluit cîte ceva din tainele drumului spre titlul de golgeter.

În 1951 Constantin s-a mutat la Iaşi şi a jucat timp de aproape trei ani la Locomotiva. Spre sfîrşitul perioadei a fost coechipierul fundaşului dinamovist Popa.

Ascensiunea lui Constantin începe în ianuarie 1955, la C.C.A., echipa care l-a consacrat. La C.C.A. Constantin a atins valoarea sa maximă devenind „profesorul". Creator de mare fantezie şi executant de mare precizie, Constantin e mereu prezent în mintea spectatorilor din ultimii opt ani. Diagonala Bone-Constantin a fost una din cele mai reuşite manevre tactice ale echipei C.C.A. Încrucişările Constantin-Tătaru au destrămat multe apărări, iar schimburile de ştafetă

Constantin-Alexandrescu s-au încheiat dese[...] în plasele porţilor.

Timp de trei ani (1959—1962) creatorul Co[...]stantin a fost, totodată, cel mai bun şuter [...] echipei Steaua şi golgeter al campionatului. [...] campionatul 1961-62 niciuna din echipele cat[...]goriei A n-au izbutit să evite golurile primi[...] din piciorul sau din capul „profesorului". [...] celelalte două campionate doar U.T.A. (1959—6[...]) şi Corvinul Hunedoara (1960—61) au scăpat [...] plasele porţilor intacte la şuturile „numărul[...] 8" de la Steaua.

În ultima vreme Constantin s-a retras cîţi[...] metri spre mijlocul terenului. Bone nu mai [...] Apolzan („din capul căruia, eu, inter, p[...]meam cincisprezece mingi într-un joc") s[...] retras şi el, aşa că misiunea lui Constantin [...] acum de a dirija tinereţea lui Voinea, a l[...] Pavlovici sau a lui Creiniceanu. Necesităţi[...] echipei impun acest lucru. Şi Constantin [...] înţeles situaţia cu un remarcabil spirit de echip[...]

Maestrul sportului Constantin a jucat de [...] de ori în echipa naţională, fiind întotdeau[...] printre cei mai buni atît la victorie cît şi [...] înfringere.

Tinerii noştri fotbalişti au multe de învăţ[...] de la Constantin. Pentru că interul Stelei [...] ajuns la o simplitate de mijloace pe care num[...] o mare experienţă ţi-o poate da. *„Adevăruri[...] în fotbal sînt simple* — afirmă el. — *Cînd a[...] fost în Brazilia am avut prilejul să-l văd pe [...] Stefano. În tot cursul jocului nu l-am urmăr[...] decît pe el. Am vrut să învăţ. Pentru că po[...] învăţa ori cînd. La Di Stefano totul e cla[...] Capul sus, niciodată un dribling fără scop [...] peste toate, o mişcare continuă de-a lungul cel[...] 90 de minute. Di Stefano e pretutindeni. E mer[...] gata să lege o fază. E mereu gata să şuteze [...] poartă, pentru ca după cîteva secunde să-l dep[...] sedeze pe înaintaşul advers, ajuns în apropier[...] careului propriu, pe contraatac. Di Stefano [...] străluceşte, dar prin el străluceşte întreaga echip[...] Adevărurile în fotbal sînt, într-adevăr simpl[...] Iar cel mai simplu e acela că fotbalul trebu[...] iubit. Indiferenţii nu au ce căuta pe gazo[...] pentru că ei reprezintă caria fotbalului."*

I. CH[...]

ÎNSEMNĂRILE UNUI ANTRENOR (VI)

de HELENIO HERRERA

(TRADUCERE DIN REVISTA SOVIETICĂ „FOTBAL")

Însemnările lui Helenio Herrera se apropie de sfîrşit. După ce în precedentele cinci numere ale revistei noastre H.H. şi-a depănat amintirile copilăriei zbuciumate, ale debutului în fotbal ca jucător şi ale perioadei de peregrinări în calitate de antrenor, în acest număr el ne introduce în culisele campionatului de fotbal din Italia, care a avut drept urmare vicierea clasamentului final al ediţiei 1960—1961.

Înfringerea a venit la Padova, în jocul cu echipa locală. O echipă destul de slabă. Dar, încă înainte de această înfringere, presa a ridicat asupra mea securea războiului. Pretextul l-au constituit cele două jocuri egale de pînă atunci.

„Desigur că milanezilor nu le stă în puteri să menţină un astfel de ritm de-a lungul întregului campionat. Acum sînt obosiţi şi vor ceda". „Herrera e un comediant". „Ce se va întîmpla cînd Internazionale va trebui să se întîlnească cu jucători de faimă ca Altafini (Mazzola), Charles, Sivori...?" Aşa scriau comentatorii în ziare şi reviste.

Şi iată că a venit ceasul primei noastre întîlniri cu Milan. În aceste condiţii trebuia să joc totul pe o carte. Eram convins că jucătorii mei vor şti să-şi impună voinţa adversarilor. Şi Internazionale a demonstrat acest lucru. După 43 de minute de joc rapid, aprig şi chiar dur, fundaşul nostru Picci a pătruns în sistemul celor cinci apărători ai lui Milan şi a înscris golul victoriei. Apoi, pentru a menţine rezultatul, noi ne-am retras puţin, dar nu i-am lăsat adversarului iniţiativa. Cred chiar că am fi putut majora scorul, dar Angelillo şi Firmani au ratat în momente favorabile. Scorul de 1—0 n-a fost rezultatul unei întîmplări fericite, ci fructul unei munci intense şi dure.

„Aţi văzut? Aţi văzut ce a făcut Valeri în apărare? — striga în vestiar Viani antrenorul echipei Milan. — *Ne-au agăţat un „lacăt" adevărat. Acest spaniol şi-a însuşit bine lecţiile italiene!"*

Viani nu ştia că încă în Franţa eu am fost supranumit „părintele betonului" şi că Stade Français a aplicat — sub conducerea mea — această tactică încă din anul 1945. Diferenţa este că în Italia tactica „betonului" se practică în toate întîlnirile, iar eu recurg la ea numai atunci cînd consider necesar.

Se părea că victoria noastră va destinde atmosfera încărcată. Echipa şi-a justificat efectiv pretenţiile la titlul de campioană. A fost suficient însă ca noi să cedăm din nou la Bologna, pentru ca atacurile să reînceapă cu o furie crescîndă. Înfringerile lui Internazionale la Bologna şi la Padova au venit tare rău. Ele au pus din nou la îndoială succesul echipei mele. Chiar şi suporterii cei mai entuziaşti au devenit pesimişti. Şi nu fără temei: în decurs de 6 ani Internazionale n-a cîştigat niciodată în faţa lui Juventus. Această echipă apărea în faţa spectatorilor de pe stadionul San Siro într-o aureolă de invincibilitate. În rîndurile ei străluceau stele fotbalistice ca John Charles, Sivori, Boniperti, Sarti, Nicole, Morra, Cervato.

Din fericire, etapele turului au fost amînate şi urmau să se desfăşoare peste două săptămîni. În acest timp am izbutit să ne calmăm.

Duminica următoare trebuia să jucăm cu austriecii. Jocul cu Wiener era amical şi după toate aparenţele nu avea nici o însemnătate. Pentru mine însă a fost un joc important. Nu l-am inclus în formaţie pe Angelillo şi cu toate acestea am cîştigat cu 7—0. Un astfel de rezultat trebuia să aibă urmări: în meciul cu Juventus puteam juca şi fără Angelillo. Vestea că Angelillo nu va juca a stîrnit mai mult confuzie decît rezistenţă.

— *Cum va putea Internazionale să se apere în faţa lui Juventus?* — m-au întrebat ziariştii.

— De apărat, va trebui să se apere Juventus! — am răspuns eu.

Am cîştigat cu 3—1, după un joc excepţional. Totuşi campania anti-Herrera s-a intensificat. Pe critici nu e greu să-i înţelegi. Sistemul meu a rupt cu vechile tradiţii şi a fost un exemplu pentru alte echipe italiene. Unele l-au imitat şi s-au exprimat în termeni elogioşi la adresa mea. Faptul că fundaşii de margine urmăreau extremele adverse pînă în suprafaţa de pedeapsă (cînd acest lucru era necesar), părea de neînţeles. În Italia nimeni nu juca aşa şi desigur că toţi s-au năpustit asupra mea. Acum toţi practică această manevră. Chiar şi adversarul nostru permanent, Milan, nu se ruşinează să ne copieze.

După victoria asupra campioanei Italiei, Juventu[...] între Juve şi Inter a început un duel similar cu duel[...] Real-Barcelona. Preşedintele ferderaţiei şi preşedinte[...] clubului Juventus, signor Agnelli, ne ura de moart[...] De ce? Marele patron al firmei Fiat nu putea admi[...] victoriile lui Internazionale. Signor Agnelli cumu[...] două funcţii incompatibile din punctul meu de veder[...] Puterea lui era mare şi el ştia s-o valorifice. Da[...] n-ar fi fost preşedintele federaţiei, Internazionale ar [...] devenit campioană. Spun asta pentru că în retur[...] campionatului s-a întîmplat un lucru de o absurdita[...] evidentă. Aş vrea să vă povestesc despre cel de-[...] doilea meci al nostru cu Juventus, la Torino. Fotb[...]liştii mei ardeau de dorinţa de a învinge pe teren[...] adversarului. Şi primele minute ale întîlnirii au arăt[...] că Juventus... dansează cum îi cerem noi. Jucător[...] lui Internazionale ajungeau înainte la minge. Fotb[...]liştii din Torino parcă aveau ghetele de plumb.

După o jumătate de oră scorul nu era încă deschi[...] dar unul din şuturile noastre a lovit bara. Era un sem[...] bun, care îi înaripează de obicei pe jucători. În ace[...] moment spectatorii care nu găsiseră locuri în tribun[...] (dat fiind că s-au vîndut prea multe bilete) au ru[...] gardul de fier care separă tribunele de teren şi a[...] ocupat tot spaţiul pînă la linia terenului. Lavin[...] creştea şi ocupa treptat terenul de fotbal. Arbitrul [...] fost nevoit să întrerupă jocul. În aceste cazuri, după cu[...] prevede regulamentul, echipa gazdă pierde meciu[...] Signor Agnelli a recurs la acest paragraf atunci cîn[...] s-a întîmplat un lucru asemănător în jocul Atalanta[...] Juventus. Bineînţeles în favoarea echipei sale. Şi [...] data aceasta a fost adoptată o hotărîre analoag[...] astfel că noi am înscris în activul nostru două punct[...] După două luni însă, signor Agnelli, văzînd că Inte[...]nazionale merge sigur spre primul loc, şi-a pus în v[...]loare forţa. În ultimul moment, înaintea jocului nostr[...] cu Catania cînd se hotăra soarta titlului de campio[...] noi am fost anunţaţi că federaţia a anulat cele dou[...] puncte ale echipei noastre cu Juventus şi că întîlnire[...] trebuia rejucată. Vă puteţi închipui cît de mult i-[...] influenţat această veste pe jucătorii mei. Ei au pierdu[...] jocul cu Catania, iar după meciul cu Bari, Juventu[...] a fost proclamat campion. Nouă ne mai rămînea s[...] jucăm cu Juventus, dar asta nu mai avea nici o impor[...]tanţă. Am trimis la Torino echipa de juniori, care [...] pierdut cu 1—9. Acesta a fost deznodămîntul campi[...]natului 1960—61, cel mai furtunos din întreaga istor[...] a fotbalului italian, supranumit de aceea „campionat[...] epileptic".

(SFÎRŞITUL ÎN NUMĂRUL VIITOR)

OTBAL * fotbal * FOTBAL

INTERNAZIONALE – CAMPIOANĂ

În partida care a decis titlul de campioană de fotbal Italiei pe 1962/63 (Juventus — Internazionale 0 — 1) lul victoriei şi al... campionatului a fost înscris în nutul 27 de tînărul Mazzola, fiul fostului celebru ernaţional torinez Mazzola, care a pierit în catasfa de la Superga. În fotografie, Mazzola înscrie în ida plonjonului lui Anzolin.

BOLIVIA — CAMPIOANA AMERICII DE SUD

Echipa de fotbal a Boliviei a produs o mare surpriză, cucerind cea de a 21-a ediţie a campionatului Americii de Sud. Victoria bolivienilor a fost meritată, în ciuda faptului că celelalte naţionale invocă dificultăţile de adaptare la altitudinile mari, iar comentatorii subliniază absenţa marilor vedete braziliene în formaţia echipei campioane mondiale. Totuşi, faptul că Bolivia n-a suferit nici o înfrîngere în campionatul Americii de Sud (2—0 cu Paraguay, 3—2 cu Argentina, 5—4 cu Brazilia, 3—2 cu Peru, 4—4 cu Ecuador şi 2—1 cu Columbia) atestă valoarea echipei. ÎN FOTOGRAFIE, cîştigătorii. Jos: Castillo, Alcocer, Ugarte, Blacut, Garcia. Sus: Camacho, Espinosa, Cainza, Lopez, Ramirez şi Vargas

NAPOLI — MODENA: UN MORT ŞI 50 DE RĂNIŢI

În cursul unui meci de fotbal Napoli — Modena disputat la Salerno (Italia), spectatorii nemulţumiţi de deciziile arbitrului au invadat terenul. Invazia a avut drept rezultat un mort şi cincizeci de răniţi. Pagubele provocate de această veritabilă „corridă" italiană au fost evaluate la 120 de milioane de lire.

Mulţimea a putut fi evacuată din arenă abia după intervenţia poliţiei.

ÎN FOTOGRAFIA NOASTRĂ: poliţia încearcă să potolească spiritele. În prim plan — un spectator grav rănit

RECORDMANII ECHIPELOR NAŢIONALE

Gerhard Hanappi are 33 de ani şi este considerat cel mai bun jucător pe care l-a avut Austria, dar el nu va putea fi un „Billy Wright austriac", adică nu va putea depăşi o sută de selecţii în echipa naţională. Hanappi numără 93 de selecţii şi e puţin probabil că va mai apare în echipa A. De altfel, Hanappi este arhitect şi se consacră tot mai mult activităţii profesionale.

Ultimul său joc în „naţională" a fost în septembrie 1962, contra Cehoslovaciei la Viena şi a coincis cu una dintre marile înfrîngeri ale fotbalului austriac: 0—6.

Hanappi a debutat în 1948, la 18 ani, contra Suediei, la Viena (2—1 pentru Austria). De atunci, el a luat parte la toate jocurile „naţionalei", exceptînd cazurile de indisponibilitate din motive de accident. A fost selecţionat ca fundaş dreapta, fundaş stînga, mijlocaş dreapta, mijlocaş stînga, inter dreapta, inter stînga şi chiar ca centru înaintaş. Din acest punct de vedere el este un adevărat recordman. Una dintre culmile carierei sale sportive este selecţionarea în echipa Europei contra Angliei, la Londra (4—4), cînd a jucat fundaş stînga împotriva lui Stanley Matthews.

Hanappi a fost marele rival al lui Ocwirk pentru recordurile selecţiilor, dar a beneficiat de plecarea lui Ocwirk în 1956 la Sampdoria din Genova.

Hanappi se ocupă acum de juniorii Rapidului din Viena, alături de Bimbo Bimber.

RECORDMANII AUSTRIEI

1. Gerhard Hanappi (Rapid)	93
2. Karl Koller (Vienna)	70
3. Ernst Ocwirk (Austria)	61
4. Ernst Happel (Rapid)	52
5. Pepi Blum (Vienna)	51
6. Alfred Körner (Rapid)	48
7. Fritz Gschwidl (Vienna)	43
8. Karl Stotz (Austria)	42
9. Walter Zeman (Rapid)	42
10. Walter Nausch (Austria)	41

ROMÎNIA — ANGLIA (tineret) 1-0

O victorie de mare prestigiu, împotriva unui adversar de o forţă incontestabilă.

O victorie plină de promisiuni, obţinută de tinerii noştri fotbalişti în ziua în care la fel de tinerii Pîrcălab, Varga, Pavlovici şi Haidu dominau naţionala polonă la Chorzow.

O victorie reconfortantă, obţinută în ziua în care o echipă de juniori debutanţi a învins la Bialistok echipa juniorilor polonezi.

Pe stadionul 23 August, echipa engleză, care se pregăteşte să cîştige Cupa mondială în 1966 la Londra, a fost nevoită să plece steagul şi să revină în insulă doar cu amintirea frumoasă a victoriei de la Belgrad (4—2 cu selecţionata de tineret a Iugoslaviei).

Jucătorii noştri merită felicitări. Suciu n-a făcut nici o greşeală. Hălmăgeanu l-a ţinut bine pe Hinton. Petescu a impresionat prin calmul său... britanic. Răcelescu l-a anihilat pe Calaghan. Ştefănescu a luptat de la egal la egal cu Dobson, un demn urmaş al lui Johnny Haynes. Neşu a schimbat doi adversari (Hill şi Stockes), dar le-a provocat datorii de oxigen ambilor. Aripa Matei-Dumitriu a servit cîteva noutăţi tehnice britanicilor, acoperind deseori simplismul lui Adam, iar Frăţilă l-a întrecut pe predecesorul său Sorin Avram. În sfîrşit, Creiniceanu l-a ratat pe 2—0, dar faptul cel mai important e că după acest joc s-a convins de inutilitatea driblingului ca scop în sine...

Succesul echipei de tineret înseamnă o puternică inhalaţie de optimism. Fotoliile tinerilor „senatori" ai naţionalei nu mai sînt din lemn de stejar, ci din... mase plastice. Şi asta e foarte bine.!

IOAN CHIRILĂ

① ECHIPELE ÎNAINTE DE JOC. Jucătorii noştri, în alb, aşteaptă cu încredere fluierul arbitrului. De la stînga la dreapta: Ştefănescu, Creiniceanu, Sorin Avram, Răcelescu, Adam, Dumitriu II, Matei, Neşu, Hălmăgeanu, portarul Suciu şi căpitanul echipei — Petescu. ② Se schimbă buchetele. Mircea Petescu (3) strînge mîna căpitanului echipei engleze, Labone, valoros internaţional A. ③ Dumitriu II într-o atitudine caracteristică. Şi totuşi, uneori, abuzul de floricele frînează atacurile. Ar fi păcat ca aripa Matei — Dumitriu să-şi întîrzie ascensiunea din acest motiv minor.

Foto: PETRE STAN

ROMÎNIA — POLONIA 1-1

De la stînga la dreapta: Constantin, Datcu, Nunweiller III, Koszka, Pavlovici, Ivan, Varga, Haidu, Greavu, Pîrcălab, Petru Emil.

Clocnire Pavlovici — Kornek. Asistă Blaut (în stînga) și Varga.

Bucurie în tabăra noastră. A înscris Haidu. C. Dan salută cu brațele sus, iar Manolache e gata să-l îmbrățișeze pe medicul lotului, care menține prin „tranzistori" legătura cu Bucureștii.

Duel Varga — Spiewak.

Un rezultat valoros la Chorzow, după ce echipa noastră a jucat mai bine și a fost egalată în penultimul minut de joc, printr-un șut fericit al lui Faber, de la 35 de metri.

În cursa dificilă a anului 1963, echipa noastră manifestă un bun plasament valoric. 3-2 cu R.D.G. la București și jocul egal de la Chorzow constituie o certă trambulină pentru viitoarele jocuri care se vor desfășura sub semnul întrecerii în preliminariile olimpice.

Pînă la primul joc cu Danemarca mai sînt două săptămîni. Și acest scurt interval trebuie valorificat cu eficacitate maximă. Echipa noastră a căpătat un oarecare echilibru. Dar mai există unele semne de întrebare, dintre care cel mai important este „înlocuitorul lui Constantin". Cine va lua locul organizatorului de joc? Cine va da densitate și culoare atacurilor? Iată întrebarea la care trebuie să răspundă antrenorii echipei noastre naționale, alegîndu-l pe jucătorul cel mai potrivit, care să suplinească în același timp revenirile întîrziate ale lui Varga în mijlocul terenului, acolo unde se nasc acțiunile.

O altă problemă importantă este organizarea jocului apărării, în care „exuberanța" lui Ivan provoacă uneori breșe prin care se poate pătrunde.

Avem convingerea că în timpul care a mai rămas pînă la prima etapă în drumul spre Tokio se vor retușa toate asperitățile existente, astfel încît echipa noastră să pornească atacul cu încredere deplină.

Există toate premizele.

PERSPECTIVELE ANULUI ATLETIC 1963

Făcînd un scurt bilanț al întrecerilor de atletism din ultimii ani, ajungem la concluzia că numărul participanților și al spectatorilor e în continuă creștere. Astfel la concursul republican de primăvară al seniorilor, desfășurat la Galați, și-au disputat întîietatea peste 400 de sportivi în fața a mai mult de 16.000 de spectatori. Acest lucru dovedește că tineretul este tot mai atras de atletism — cea mai importantă și mai accesibilă ramură de sport pentru practicarea exercițiului fizic. Totodată dovedește atenția pe care o acordă antrenorii din cluburi și din asociații problemei clasificării sportivilor, nu numai legitimării lor, cum se proceda în trecut.

Așadar am început să fim pe un drum bun.

Deși timpul nu a fost cel mai favorabil în cele două zile de concurs (anemometrul a fost foarte solicitat, de la probă la probă, pentru stabilirea forței și vitezei vîntului), totuși debutul atleților noștri fruntași a fost promițător. S-au înregistrat rezultate remarcabile, ceea ce arată că activitatea din perioada pregătitoare a fost bună, că s-a îmbunătățit conținutul pregătirii fizice multilaterale și, paralel cu aceasta, pregătirea tehnică și specifică (laturi care în anii precedenți erau neglijate în perioada respectivă). Pentru ilustrarea afirmației vom folosi cîteva exemple: 1,84 m la înălțime femei, 2,10 m la înălțime bărbați, 10,4 sec. la 100 m plat, 3 juniori între 1:52 și 1:54 la 800 m plat, 15,70 m la triplusalt, 6 alergători sub 50 sec. la 400 m plat, 3:50 la 1.500 m plat, 6 sulițași cu peste 63 m etc. În ceea ce privește media rezultatelor, aceasta este cu mult mai ridicată comparativ cu aceea a anilor 1960, 1961 și 1962.

Cu toate aceste succese înregistrate la Galați, nu trebuie să uităm că sîntem încă deficitari la unele probe, unde media rezultatelor este scăzută, ca de pildă la greutate bărbați și femei, prăjină, disc bărbați și femei, 400 m garduri, ciocan ș.a. Explicația am găsi-o în faptul că antrenorii nu fac totul pentru înlăturarea unor deficiențe tehnice în perioada pregătitoare. Or, trebuie să nu ignorăm pregătirile intense ale atleților străini precum și unele rezultate obținute de aceștia (polonezii la aruncări și la alergări, germanii la sprint etc.).

În consecință, se impune o deosebită atenție muncii în perspectivă cu lotul nostru de atletism. Bogatul nostru sezon internațional, care se va deschide prin confruntarea cu echipa masculină a Greciei și se va inchide cu Balcaniada, presupune o foarte judicioasă gradare a efortului, o păstrare a formei sportive în continuă creștere. Respectarea acestor cerințe ne va da prilejul să aplaudăm la marile competiții din acest an doborîrea cît mai multor recorduri republicane, îndeplinirea de către sportivii noștri fruntași din lotul olimpic a majorității normelor olimpice stabilite.

Avem convingerea că, lucrînd cu multă atenție, pasiune, dragoste și perseverență în acest an, vom ridica atletismul romînesc pe o treaptă superioară.

Prof. VICTOR FIREA
maestru al sportului

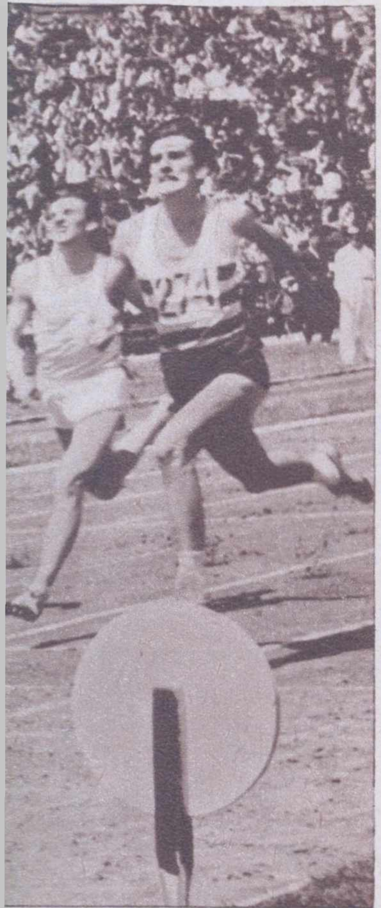
Nu aștepta luna mai!... Să nu credeți cumva că e vorba de filmul care a rulat anul trecut pe ecranele Capitalei noastre. E vorba de cu totul altceva... De activit laborioasă desfășurată de atleții noștri fruntași în multele săptămîni ale lunilor de iarn de la începutul acestei primăveri, în vederea sezonului competițiilor anului 1963, al c debut oficial a avut loc cu ocazia concursului republican de la Galați.

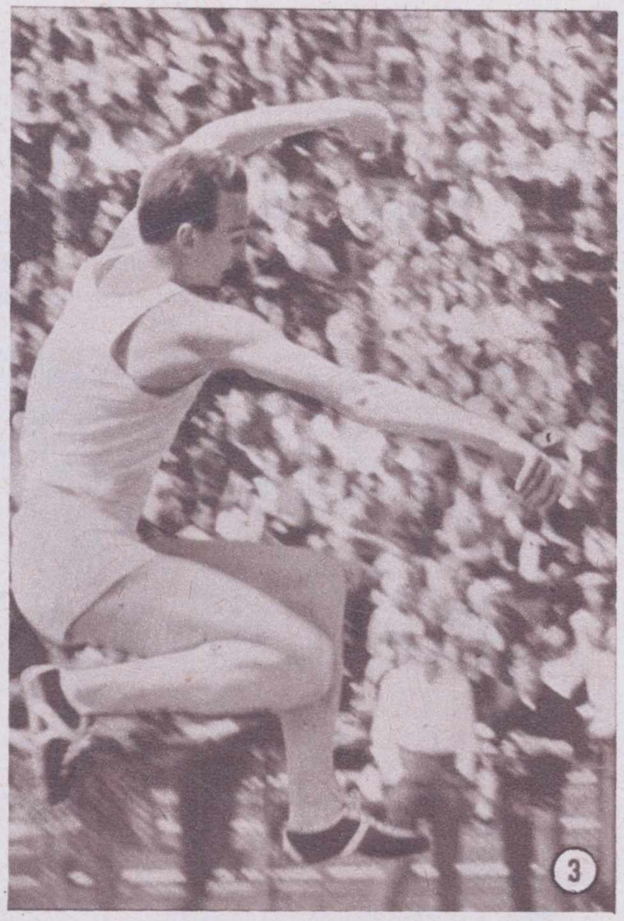
Revederea cu atleții noștri fruntași a fost mai mult decît plăcută. Cei mai mulți di ei au dovedit, pe pista stadionului Dunărea, că nu s-au antrenat în zadar și tocmai de ac au înregistrat o serie de rezultate remarcabile, pentru început de sezon, care anunță o ternică ofensivă generală pe linia îmbunătățirii continue a valorii performanțelor. O aștep cu toată încrederea!

În fotografiile personale, cîțiva dintre performerii de la Galați: ① **DOREL COMȘ** produs o mare surpriză cîștigînd cursa de 200 m. ② Recordmanul probei de 800 m, **ZOLT VAMOȘ**, a avut o puternică concurență în trio-ul juniorilor **BLOȚIU — ENE — PLĂCINTA** ③ **NICOLAE POPOVSCHI** a învins la lungime, anunțîndu-se un candidat de seam doborîrea recordului republican. ④ **AUREL STAMATESCU**, alături de **ION MOINA**, d finala cursei de 100 m în care a realizat 10,4 sec. (cu vînt). ⑤ **NICOLAE MACOVI** obținut o victorie clară în întrecerea alergătorilor de la 110 m garduri.

ROMEO VILA

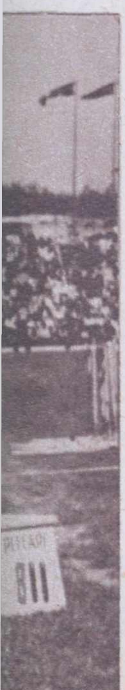

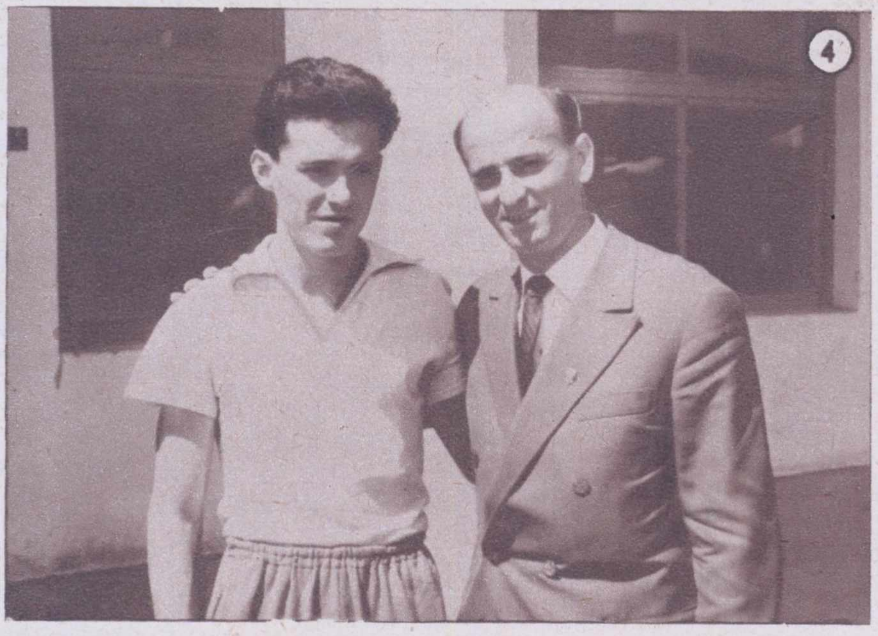

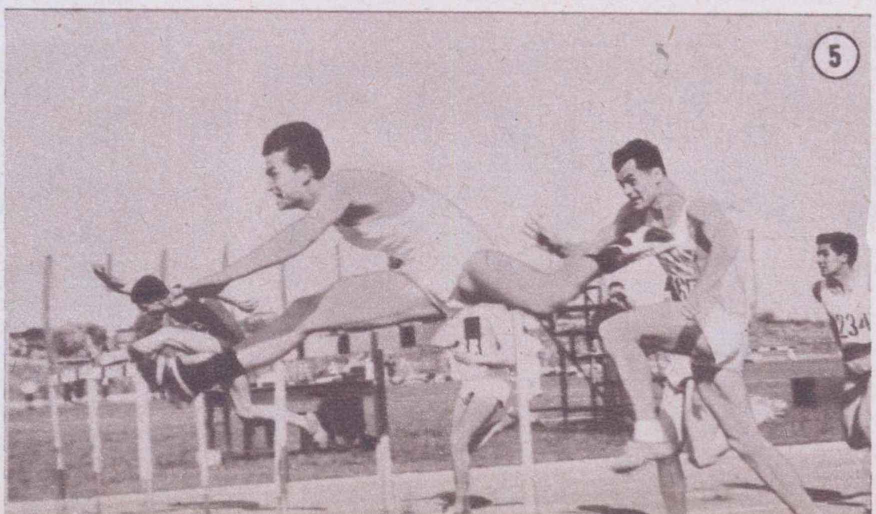
3

GRAFII :

4

5

DIN TOATĂ LUMEA

● *DUPĂ BIKILA ABEBE, eroul desculț al Romei 1960, un alt etiopian și-a înscris numele pe lista valoroșilor atleți. Este vorba de Mamo Wolde care, într-un recent concurs disputat la Inglewood (California), a parcurs 15 mile (24,140 km) în 1:14.00,2. Performanța constituie un nou record mondial al probei (vechiul record — 1:14.10,0 — fusese stabilit de Emil Zatopek în 1955). Etiopianul a înregistrat o medie orară de 19,600 km (recordul mondial al orei este de 20,052 km), întrucît pe distanțe mai scurte nu are cifre superioare (de pildă pe... 10 000 m abia... 29 de minute), probabil că la Tokio Mamo Wolde va încerca să-și imite compatriotul.*

● *CUNOSCUTULUI DEMIFONDIST MICHEL JAZY i s-a oferit imprimarea amintirilor sale pe disc. Federația franceză de specialitate i-a sugerat însă recordmanului să nu accepte, întrucît acordul său ar putea fi interpretat... profesionism și ar duce, în acest caz, la anularea performanțelor sale. Așa se face că firma pariziană a înregistrat doar... refuzul lui Jazy.*

● *ÎN LUNA TRECUTĂ, la Sao Paulo, s-au desfășurat întrecerile celei de a IV ediții a Jocurilor Panamericane. La atletism, cu foarte puține excepții, performanțele nu au atins un înalt nivel. Merită să fie menționați argentinianul Dyrska (50,2 sec. la 400 mg), cubanezul Figuerola (10,3 sec. la 100 m — pe locul 3, cu 10,5, fostul recordman mondial I. Murchinson), americanul D. Tork (4,90 m la prăjină).*

● *ATLETUL POLONEZ GRONOWSKI și-a petrecut trei săptămîni în mijlocul prăjiniștilor finlandezi. Rezultatul a fost un nou record al Poloniei stabilit în concursul de la Lahti: 4,80 m (vechiul record — 4,56 m — fusese stabilit anul trecut). Dar... cu prăjină din fibre de sticlă.*

● *PRĂJINA DIN FIBRE DE STICLĂ stîrnește foarte multe controverse în rîndurile specialiștilor. Adversarii „sticlei“ cer F.I.A.A. fie să recunoască această prăjină valabilă și atunci să se treacă la imediata modificare a punctajului la decatlon (4,82 m=1.515 pct, iar 4,42 m=999 pct), or să fie interzisă și să fie definită elasticitatea prăjinii pentru viitor. După cum se știe, evoluția recordurilor mondiale la cele trei tipuri de prăjină este următoarea:* bambus — *C. Warmerdam 4,77 m (1942),* metal — *D. Bragg 4,80 m (1960),* sticlă — *J. Sternberg 5,05 m* (1963).

● *LA RIO DE JANEIRO s-a întrunit comitetul director al F.I.A.A. Acesta a hotărît ca Jocurile mediteraneene 1963 să-și schimbe denumirea în Reuniunea internațională de atletism de la Napoli, întrucît organizatorii au omis să invite la această competiție două state riverane. Comitetul a omologat, cu acest prilej, mai multe recorduri mondiale: 20 sec. la 200 m și 220 yarzi în linie dreaptă (Frank Budd), 2,27 m la săritura în înălțime (Valeri Brumel) și 8,31 m la săritura în lungime (Igor Ter-Ovanesian).*

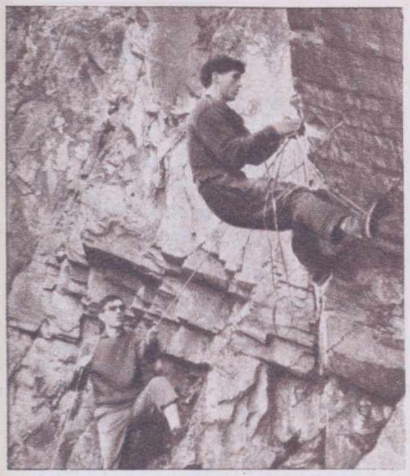
● *ANUL ACESTA au mai fost afiliate la F.I.A.A. 6 federații naționale: Dahomey, Guineea, Nigeria, Coasta de Fildeș, Libia și Aden. În felul acesta, numărul federațiilor naționale afiliate se ridică la cifra de 126, ceea ce face ca F.I.A.A. să să devină cea mai largă federație internațională.*

● *ÎN LUNA SEPTEMBRIE, în zilele de 21 și 22, pe Stade de Colombes, va avea loc meciul de atletism Franța-U.R.S.S. Federația franceză de specialitate, pentru stimularea creșterii performanțelor tinerilor atleți, a instituit două premii. Și anume, cei mai buni doi performeri francezi pînă la 15 iulie (născuți în 1946), aparținînd ligilor regionale, vor fi incluși în lotul național, ca să-și petreacă cele două zile în compania competitorilor francezi și sovietici.*

● *JAPONIA VA INVITA un număr de 349 de atleți și de oficiali la Săptămîna internațională a sportului, care va avea loc la Tokio, exact cu un an înaintea Jocurilor Olimpice. Întrucît invitațiile vor fi trimise în toată lumea, se poate spune că această „săptămînă“ va fi o avanpremieră atletică a Jocurilor Olimpice.*

● *ÎN REVISTA LUNARĂ AMERICANĂ „SPORTS — ILLUSTRATED“ a fost publicat un amplu reportaj consacrat celor mai mari performeri sportivi ai anului 1962. Printre cei cîțiva atleți, figurează și maestra emerită a sportului Iolanda Balaș.*

DE LA CORESPONDENȚII NOȘTRI

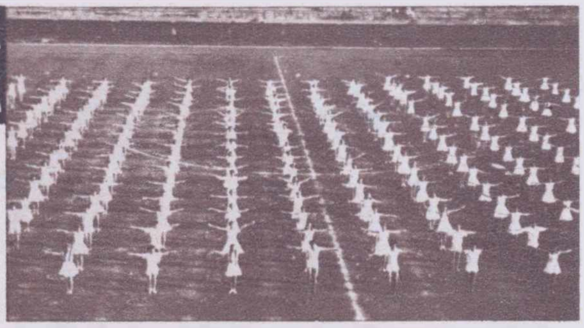
ALPINIȘTII HUNEDORENI

Urmărind activitatea intensă ce se desfășoară la Hunedoara, constatăm preocupările multilaterale ale tineretului. În timpul liber sute de siderurgiști și constructori pot fi întîlniți pe terenul de sport, pornind la drum în excursii, escaladînd piscuri de un înalt grad de dificultate. În cadrul asociației sportive Siderurgistul, între secțiile cu o bogată activitate se numără și secția de alpinism. Tînărul și inimosul instructor sportiv Dan Pichiu — laborant la combinatul siderurgic — a reușit să formeze o echipă de alpinism care a participat la diverse competiții cu caracter republican, unde a obținut frumoase rezultate. În cadrul Cupei Primăverii la alpinism (competiție organizată în masivul Retezat), formația Siderurgistul Hunedoara a ocupat locul 2. De mult succes s-a bucurat ultimul concurs de orientare turistică organizat la Ghelar, la care au participat 300 de tineri și tinere.

În fotografie un aspect din timpul unei escaladări efectuate de echipa de alpinism a asociației sportive Siderurgistul.

GHEORGHE CIORANU
— DEVA —

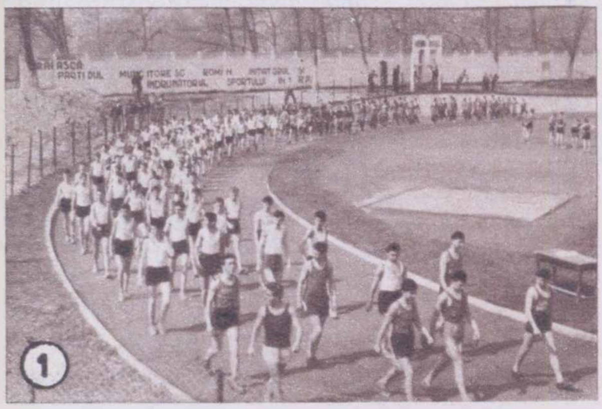
GIMNASTICA ŞCOLARĂ

Pe stadionul Petrolul din Ploiești s-au desfășurat cîteva demonstrații de gimnastică la care au luat parte numeroși elevi ai școlilor elementare și medii din localitate.

Iată în fotografia alăturată un aspect din timpul desfășurării acestor reușite demonstrații de gimnastică ale școlarilor.

ȘTEFAN IONESCU
— PLOIEȘTI —

SPARTACHIADA ELEVILOR

Cititorul nostru Nicolae Barbu din Rîmnicul Vîlcea ne-a trimis cîteva imagini de la deschiderea Spartachiadei elevilor, care a avut loc nu de mult în orașul Rm. Vîlcea. Vă prezentăm și dumneavoastră două aspecte de la această frumoasă întrecere sportivă a elevilor. 1. Înainte de începerea întrecerilor, tinerii sportivi defilează prin fața tribunelor. 2. O fază din meciul de handbal în 7 disputat între Școala Sanitară și C.I.L., terminat cu scorul de 2—2.

NICOLAE BARBU
— Rm. VÎLCEA —

ECHIPA CHIMIȘTILOR

Încă de la construirea combinatului chimic din Borzești, muncitorii dornici de a face sport au înființat asociația sportivă Chimia. Echipele asociației, din care fac parte muncitorii, tehnicienii și inginerii combinatului, sînt pe zi ce trece mai bine pregătite. Sportul favorit rămîne însă, ca peste tot, fotbalul. Echipa de fotbal a asociației activează în campionatul regional și se numără printre fruntașele clasamentului. Iată în fotografia alăturată lotul fotbaliștilor. De la stînga la dreapta sus: Mircea Popescu (antrenor principal), Cornel Georgescu, Nicolae Sima (antrenor secund), Mari Anastasidis, Antal Colman, Tiberiu Cegedi, Dorel Bujor și Ion Munteanu (președintele secției de fotbal). Jos: Dimitris Gurzanopulus, Dimitris Costopulus, Vasile Grămadă, Gheorghe Jiga, Emeric Ungar și Tănase Marin.

EUGEN TEIRĂU
— BACĂU —

① Suporterul rapidist se îndreaptă spre stadion...

② — De ce s-au instalat fotoreporterii în poartă ? !
— Ca să fie siguri că nu-i va lovi nici o minge...

③ Antrenorul de rugbi: „Iată o sursă de elemente talentate la care nu m-am gîndit..."

Desene de **CONSTANTIN SCURTU** — TÎRGOVIȘTE

POȘTA REDACȚIEI

EUGEN TEIRĂU — Bacău. Fotografiile cu crosul de 1 Mai și aceea de fotbal ne-au venit prea tîrziu pentru a mai putea fi publicate. Am întrebuințat însă „Echipa chimiștilor". Așteptăm acum și alte corespondențe.

CONSTANTIN SCURTU — Tîrgoviște. Ne-au plăcut caricaturile trimise. După cum vedeți, cele pe care le-am socotit mai bune au apărut. Ne-ar face plăcere să primim și altele, cel puțin atît de reușite.

VASILE SOTIR — Petroșeni. Desenele pe care le-am primit sînt foarte slabe și ca idee și ca realizare grafică. Părerea noastră este că aveți nevoie de foarte mult exercițiu pînă să reușiți un lucru bun în această direcție.

CONSTANTIN CIOSU — Cluj. Ideea ultimei caricaturi trimise este veche. După cum ați observat poate, cu dumneavoastră sîntem mai exigenți...

CONSTANTIN ROMAN — Constanța. Cînd vom face o prezentare a echipei feminine de volei Rapid București, fiți sigur că nu le vom uita nici pe cele două voleibaliste simpatizate de dumneavoastră.

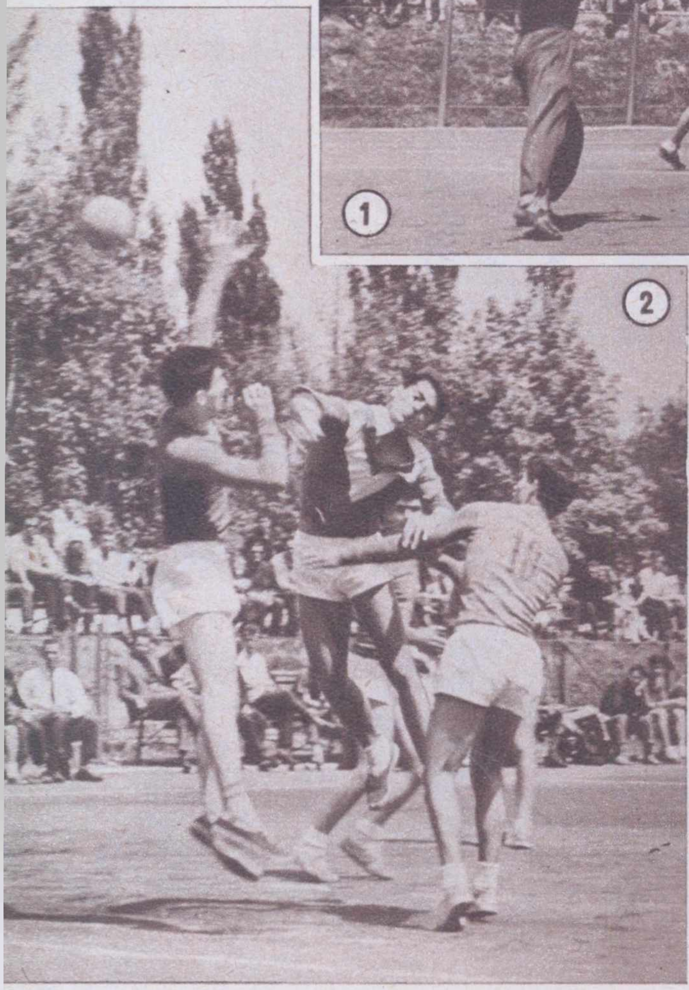
ANASTASE VLĂSCEANU și ȘTEFAN IONESCU — Ploiești. Ne-ați trimis amîndoi cîte o fotografie de la același concurs de orientare turistică. Din nefericire, ambele sînt foarte slabe ca realizare tehnică și neinteresante ca subiect. Așteptăm ceva mai bun.

NICOLAE BARBU — Rm. Vîlcea. Într-unul din numerele viitoare vom insera corespondența dumneavoastră. Întrucît vorbiți despre ieșirea din anonimat a atletismului, vă sugerăm ca, în materie de fotografie, să vă străduiți să țineți pasul cu recordurile stabilite în localitate la această ramură de sport.

SORIN POPESCU — Urlați. Caricaturile sînt nepublicabile. Sînt lipsite de linie și de poantă. După cum știți, începutul este totdeauna greu. 1) La 19 septembrie 1954, la Budapesta, România a susținut al 9-lea meci în compania Ungariei, pe care l-a pierdut cu 5—1 (3—1). Formația noastră a fost următoarea: Toma — Zavoda II, Apolzan, Băcuț I — Călinoiu, Serfözo — Gîrleanu, Nicușor, Ozon, Zeană, Suru. Au mai jucat Paraschiva și Neagu. Pentru noi a înscris Ozon (min. 22). 2) Cel mai bun jucător de fotbal romîn pe acest an nu a fost încă desemnat. 3) La ora actuală, prezentarea echipei de fotbal Petrolul este inoportună. 4) Înainte de 1944, cele mai multe selecții în echipa națională a țării noastre le-a avut Bodola (48), iar după 23 August 1944, Petschowski (32).

ORESPONDENȚĂ DIN BACĂU

PASIONANTĂ ÎNTRECERE: TURNEUL FINAL AL CAMPIONATULUI R.P.R. LA HANDBAL ÎN 7 JUNIORI

Pentru iubitorii handbalului în 7 din orașul Bacău sosirea primăverii a coincis cu trecerea în revistă a „primăverii" handbalului nostru, în cadrul turneului final al campionatului R.P.R. de juniori pe anul 1963, desfășurat timp de 3 zile în incinta frumosului stadion Dinamo din localitate.

Turneul a scos în relief buna pregătire a juniorilor bucureșteni, care au luptat nu numai pentru menținerea trofeului cîștigat anul trecut, ci și pentru a arăta că schimbul de mîine al handbalului romînesc este demn de tradiția frumoasă de care ne bucurăm pe plan mondial.

● ÎN FOTOGRAFII:

① — ② Aspecte din cea mai disputată întîlnire (C.S.Ș. București — Ș.S.E. Ploiești 23 — 15).

③ Din nou, cupa-i a noastră!

④ Echipa C.S.Ș. București, campioană republicană pe anul 1963, la handbal în 7 juniori. Rîndul de sus, de la stînga spre dreapta: prof. Eugen Trofin, antrenorul echipei, Dan Roșescu, Mihai Bratiloveanu, Silviu Bădău, Horia Gabrielescu, Cristian Popescu. Rîndul de jos, aceeași ordine: Mihai Marinescu, Aurel Stănescu, Gheorghe Goran, Vasile Ionescu, George Anghel.

Prof. VALERIU BOGDĂNEȚ
— fotografiile autorului —

Magazin SPORTIV

ÎN CURÎND...

...Stadionul Olimpic va fi gat să-și primească oaspeții. Graba n este cîtuși de puțin deplasată: dup cum s-a mai anunțat, exact cu u an înaintea Jocurilor Olimpice Ca pitala Japoniei va găzdui un mar concurs preolimpic, adevărată re petiție generală. După cum se ved în fotografie, lucrările de moderni zare și de mărire a capacității sta dionului Municipal din Tokio a avansat mult și in curînd el v avea 100 000 de locuri.

Foto: Kyodo News Service-Toki

PRIMA ÎNTÎLNIRE...

...dintre reprezentativele de natație ale Uniunii Sovietice și Australiei a avut loc, nu de mult, la Moscova, în bazinul Ț.S.K.A. S-au inregistrat performanțe remarcabile, iar la loc de cinste printre acestea se află recordul european realizat de sovieticul Karetnikov (dreapta), cu timpul de 2:32,4. Și invinsul său, Brayon (stînga) a realizat cu timpul de 2:36,4, un nou record australian.

Foto: TASS – Moscova

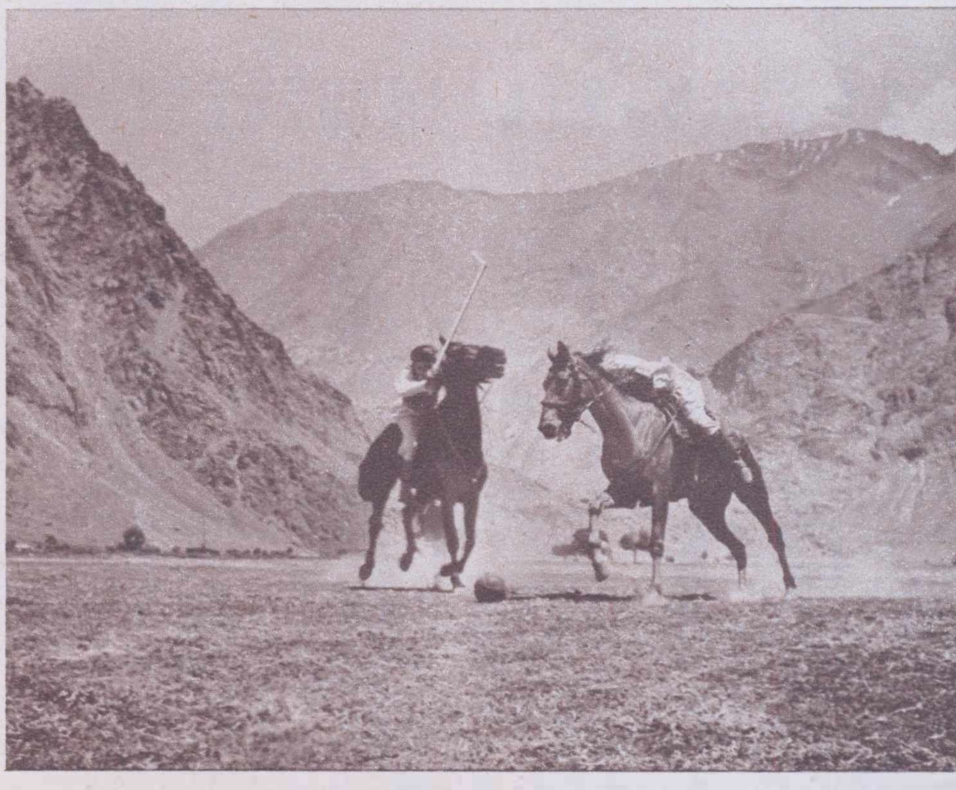

PROBLEME MUZICAL-SPORTIVE

Camera de lucru a unui compozitor? Trierea unor lucrări muzicale legate de J.O.? Nu! Este vorba de transcrierea tuturor imnurilor naționale ale țărilor participante la J.O. din gama europeană în cea japoneză. După cum se vede, e destul de lucru și pentru muzicieni...

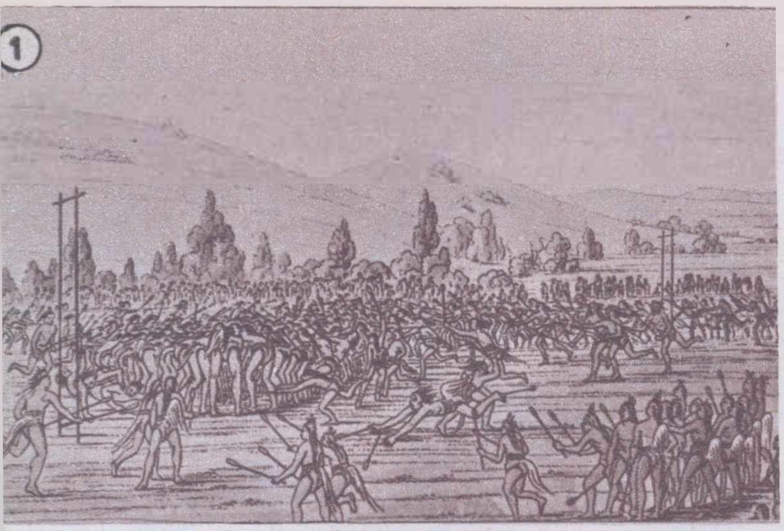
Foto: Overseas Photo Service – Tokio

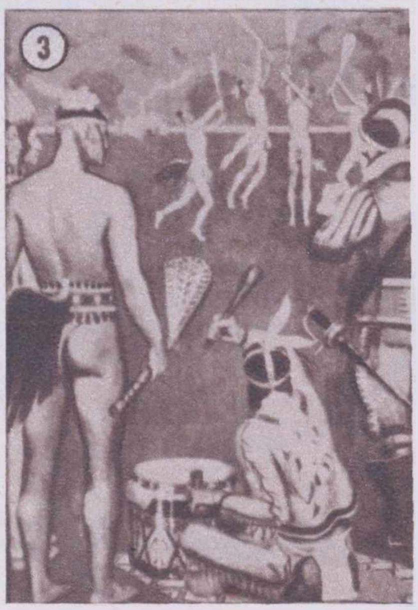
„GUIBOZI"

Într-un cadru natural de o rară frumusețe, măiestria în călărit și în mînuirea mingii domină încleștarea sportivă. Este vorba de jocul național „Guibozi" din R.S.S. Tadjică. Această formă de polo călare se bucură de o mare popularitate printre nenumărații călăreți din împrejurimile Pamirului.

Foto: TASS — Moscova

DE-A LUNGUL VEACURILOR (VII)

Oamenii care au călătorit prin „lumea nouă", la puțin timp după des-operirea ei, ne-au lăsat mărturii prețioase cu privire la exercițiile fizice racticate de popoarele băștinașe. Pe lîngă alergările pe distanțe lungi, care m văzut că erau larg răspîndite, de o mare popularitate se bucurau jocurile u mingea. Astfel, la tribul CIOCTA jocul căpăta un adevărat caracter le mase prin participarea tuturor membrilor de sex masculin ai tribului. Desigur, învălmășala era foarte mare (foto 1), iar respectarea strictă a vreunui regulament cel mult ipotetică. Acest joc era legat de o practică nagică-religioasă, care însă cu vremea și-a pierdut efectul. Participarea a joc se putea face numai într-un „costum" special (foto 2), care consta lintr-o... centură în jurul mijlocului, prelungită în spate cu o coadă de ene. Eventual, putea exista și în jurul gîtului o podoabă de pene! Jucă-orii țineau în fiecare mînă cîte o rachetă-crosă cu care loveau mingea.

Imaginile lăsate de cei ce au văzut aceste jocuri ne dau a înțelege că se lesfășurau, probabil, dacă nu în sunetul altor instrumente, cel puțin în itmul tobelor (foto 3). După cît se vede, în ultima fotografie este vorba de variantă a jocului, întrucît fiecare jucător are doar cîte o rachetă. Se nai poate vedea în fotografia 3 că jocul a atras printre spectatori și pe un onchistador spaniol (dreapta). De remarcat, de asemenea, în fotografiile și 3, superba dezvoltare fizică a acestor jucători indigeni.

(VA URMA)

ION TODAN
asistent I. C. F.

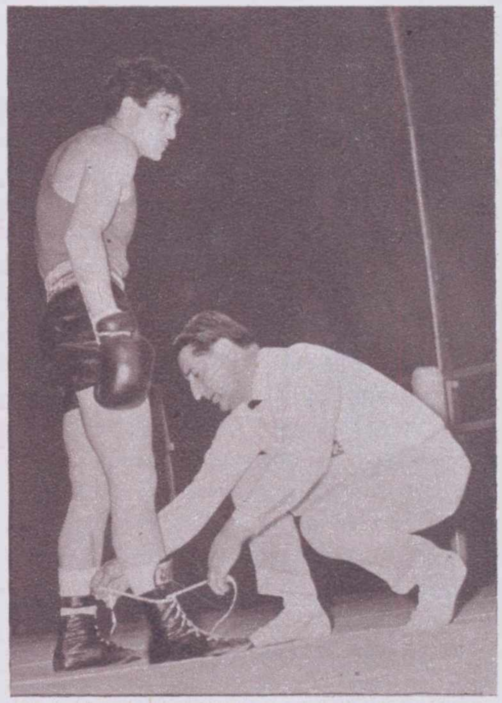

NOUL CAMPION

După o dispută dîrză, de aproximativ două luni, întîlnirea pentru titlul mondial la șah a luat sfîrșit cu victoria strălucită a lui Tigran Petrosian. Lupta celor doi mari maeștri internaționali va rămîne însă vie în memoria pasionaților tablei cu 64 de patrate, iar o mare parte dintre partide vor constitui tot atîtea lecții prețioase. În fotografie, Mihail Botvinnik (stînga) și Tigran Petrosian în timpul ultimei lor partide.

Foto: TASS — Moscova

DIN... ATRIBUȚIILE ARBITRILOR

SE ȘTIE că sarcina arbitrului de box este de a supraveghea lupta din ring, de a avea grijă ca aceasta să se desfășoare în limitele sportivității. Dar iată că, uneori, neglijența boxerilor îl pune pe directorul luptei în situații cel puțin ciudate.

Semimijlociul italian Silvano Bertini, gîndindu-se probabil prea mult la meciul pe care trebuia să-l susțină cu Vasile Mîrza, a urcat pe ring cu șnurul de la ghete prost legat. Arbitrul olandez Brill a observat însă la timp și... iată-l mai sus într-o postură neobișnuită. Bine că regulamentul nu prevede mănuși și pentru arbitri...

SERIE „SPORTIVĂ"

Cu ocazia C.M. de fotbal din 1962, desfășurat în Chile, au fost emise mai multe serii de timbre pe tema fotbalului. Printre acestea, emisia din R.P. Ungară se dovedește una dintre cele mai reușite. Ea cuprinde opt valori reprezentînd drapelele celor 16 țări participante, grupate două cîte două pe fiecare timbru, în ordinea „optimilor" și o coliță. Fondul îl constituie planiglobul cu continentul sud-american scos în evidență, teritoriul republicii Chile fiind hașurat. Colița, după cum se poate vedea, prezintă un salt spectaculos al portarului, încadrat de drapelele țărilor participante. Condițiile grafice excepționale au fost unanim apreciate de colecționarii pe tematică „sport".

(R.H.)

CEAIUL, RECONFORTANT ŞI STIMULENT

Activitatea sportivă de masă sau de performanţă supune organismul la suprasolicitare fizică şi psihică. Oboseala uneia din aceste stări defavorizează activitatea celeilalte, de unde rezultă o desfăşurare anormală a exerciţiului sportiv, iar în cadrul întrecerilor sportive — obţinerea unor rezultate inferioare.

În cazul suprasolicitărilor fizice şi psihice, organismului trebuie să i se asigure o odihnă raţională şi o alimentaţie complexă, din care să-şi extragă o serie de substanţe strict necesare efortului. Sînt cunoscute multe alimente care conţin substanţe reconfortante ale aparatului locomotor şi sistemului nervos. Dintre acestea, merită relevat şi ceaiul, care conţine două substanţe cu acţiune stimulantă asemănătoare — cafeina şi teofilina. Cîteva date istorice-legendare nu sînt lipsite de interes, deoarece ele subliniază şi mai mult foloasele acestei băuturi.

Ceaiul *(thea sinensis)*, originar din China şi din Indochina, a pătruns în Europa în a doua jumătate a secolului al XVII-lea.

Descoperirea ceaiului se pierde în întunericul timpului, cam prin secolul al VI-lea î.e.n. Se spune că un fiu de rege indian adept al budismului, vrînd să stea treaz 9 ani, a adormit fără voia lui după 3 ani. La trezire, copleşit de durerea neîndeplinirii acestui exerciţiu, îşi tăie pleoapele. Pe locul unde au căzut ele, spune legenda, a crescut o plantă. El mîncă din frunzele ei şi, constatînd astfel că poate rămîne treaz fără să facă efort, îşi continuă şi încheie cu succes exerciţiul de veghere. Această plantă era ceaiul.

Legenda arată că ceaiul este un bun stimulent — iar studiile farmacologice au confirmat — numai în această privinţă, desigur — datele legendei.

În momentul de faţă întreaga populaţie a globului consumă mari cantităţi de ceai sub formă de băutură apoasă.

Acţiunea cafeinei şi teofilinei din ceai se răsfrînge asupra multor funcţii ale organismului uman. Este de remarcat în primul rînd stimularea funcţiilor psihice şi senzoriale, în sensul producerii unui flux rapid şi limpede de idei, reducînd somnul şi oboseala. Activitatea motorie se realizează mult mai repede şi fără greşeală. O serie de cercetători, aplicînd tehnica supravegherii cu atenţie a perioadei de lucru, au remarcat că volumul de lucru şi efortul fizic cresc foarte mult sub acţiunea cafeinei. În acelaşi timp, cafeina acţionează şi asupra aparatului cardiorespirator, uşurînd respiraţia şi stimulînd funcţiile inimii, elemente atît de preţioase în efortul fizic.

Consumatorii de ceai nu remarcă îndeobşte o stimulare după consumarea ceaiului. Aceasta se datoreşte faptului că tipul de stimulare este atît de fiziologic, încît el nu se recepţionează în mod conştient. Din punct de vedere fiziologic, aspectul stimulării este însă demonstrat concret şi deplin.

Efectele arătate mai sus pot fi realizate după o doză de 150—250 mg cafeină, care se obţine dacă se consumă 1—2 ceşti obişnu cu ceai. Cantitatea de cafeină din frunza ceai este mai mare decît cea din boabele cafea; sub formă de băutură apoasă, doza cafeină din ambele este aproape egală. Bin ţeles, sînt total contraindicate excesele în c sumarea ceaiului, ca şi a tuturor băutur care conţin cafeină, deoarece aceasta duce o stare de intoxicaţie cronică.

Toate calităţile ceaiului, enunţate de sumar mai sus şi care fac din el un alim unanim recunoscut prin deosebita lui utilit pentru reconfortarea şi stimularea în genera organismului, subliniază în acelaşi timp foloasele acestei băuturi pentru activitatea sp tivilor.

Iată suficiente motive ca să justifice re mandarea noastră, făcută celor ce practică sp tul, de a consuma ceaiul sub formă de băut apoasă.

Dr. PETRE RĂC

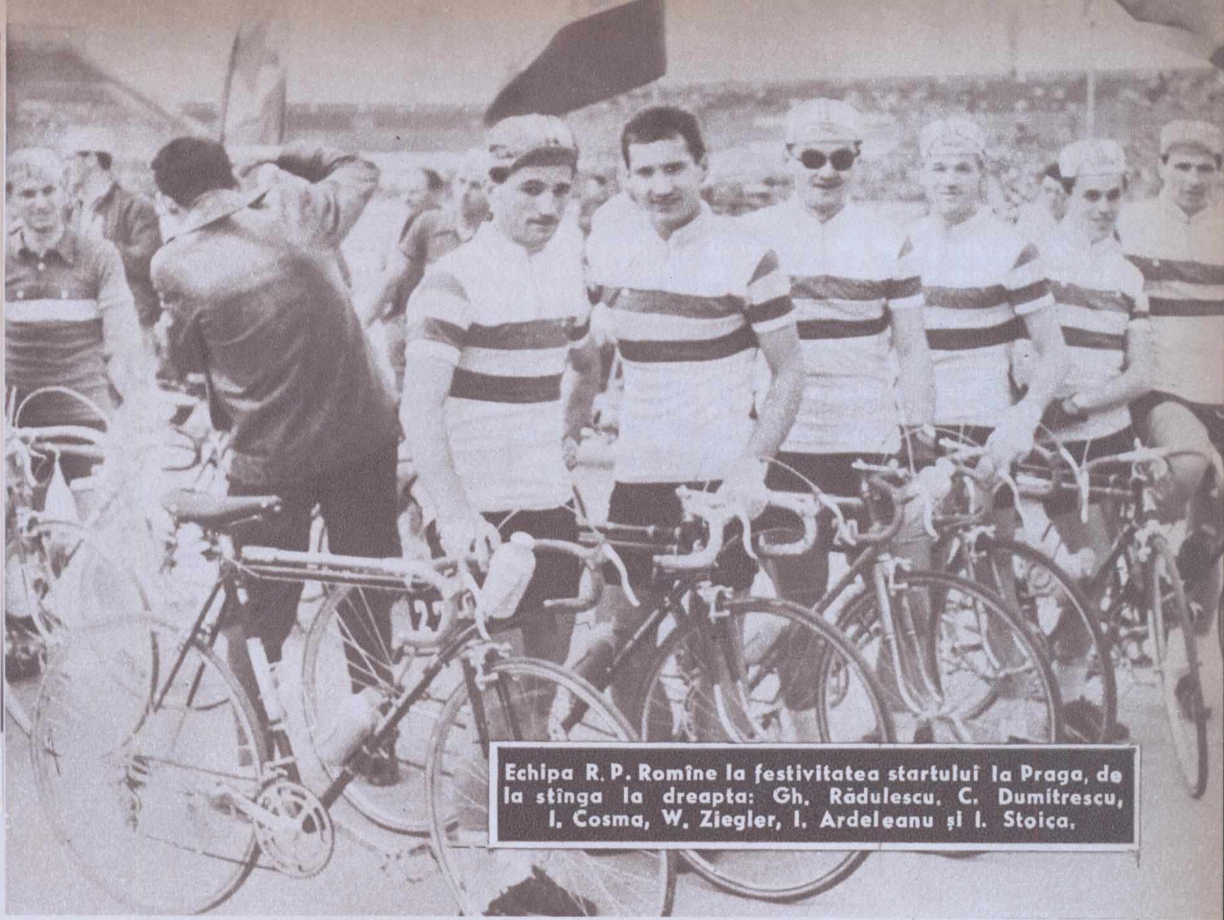
Redacţia şi administraţia: str. Vasile Conta nr. 16, raionul 30 Decembrie — Bucureşti. Telefoane: 11.10.05, 11.91.13. Abonamentele se fac la toate oficiile poştale şi în întreprinderi şi instituţii prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni — 30 de lei; 1 an — 60 de lei.

Revista se tipăreşte la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

Lei 2,50

Constantin Dumitrescu — cel mai bun ciclist romîn în marea întrecere a Cursei Păcii.

Echipa R. P. Romîne la festivitatea startului la Praga, de la stînga la dreapta: Gh. Rădulescu, C. Dumitrescu, I. Cosma, W. Ziegler, I. Ardeleanu şi I. Stoica.

DE LA PRAGA, LA VARŞOVIA ŞI LA BERLIN...

Iubitorilor sportului cu pe-ale din ţara noastră le sînt unoscute rezultatele celei de a VI-a ediţii a Cursei Păcii: laus Ampler şi echipa R.D. ermane au urcat la Berlin ea mai înaltă treaptă a podiu-ului de premiere. Jacques Mar-hand — trimisul special al zia-ului parizian „l'Equipe" — aracteriza foarte bine echipa .D. Germane. *„Această forma-e* — spunea ziaristul francez— *a bizuit pe „capul" lui Schur şi e „picioarele" lui Ampler".* ste evident că o contribuţie gală au avut inteligenţa mare-ui campion Gustav Schur şi orţa unor alergători cum sînt mpler, Appler, Lux.

A doua clasată, echipa Belgiei, a avut — aşa cum ne mărturisea dl. Louis Hemmerickx, unul dintre membrii federaţiei de ciclism belgiene — cea mai puternică componenţă din toate echipele trimise de această ţară în competiţiile pentru amatori. Verhaegen, Vyncke, Haeseldonckx, Heuvelmans — iată cîteva nume care figurează pe lista celor mai buni amatori şi ciclişti... independenţi belgieni. În curînd ei vor trece la profesionism.

Formaţia sovietică — lipsită de aportul lui Melihov, Petrov şi Saidhujin — a avut totuşi oameni cu mare experienţă în persoana campionului olimpic Viktor Kapitonov şi a cunoscuţilor alergători Cerepovici şi Olizarenko.

„Catastrofa" înregistrată de echipa R. P. Polone (care a condus pînă aproape de final şi în ultimele etape a ajuns pe locul VI...) a produs o adevărată furtună în rîndul ziariştilor polonezi. Ei au scuzat această înfrîngere prin îmbolnăvirea lui Beker şi accidentarea lui Chtiej. Dar...

Echipa ţării noastre a realizat un rezultat bun care, printr-un efort de voinţă, putea fi însă şi mai bun. Clasată pe locul V, ea putea obţine locul IV şi chiar locul III. Dar Ion Cosma, Gh. Rădulescu, Ion Stoica, W. Ziegler şi Ion Ardeleanu n-au fost suficient de hotărîţi şi au greşit uneori copilăreşte în ceea ce priveşte orientarea tactică. Singurul stîlp de nădejde a fost vechiul şi cunoscutul internaţional CONSTANTIN DUMITRESCU, apreciat de ziarişti ca un ciclist de valoare care nu şi-a spus încă pe deplin cuvîntul în arena internaţională. Locul IV în clasamentul individual nu exprimă — deşi este foarte bun —forţa şi talentul acestui mare ciclist. Noi îi urăm să urce în viitoarele întreceri cea mai înaltă treaptă a podiumului. Merită!

HRISTACHE NAUM

Klaus Ampler pe podiumul învingătorilor la Berlin.

Echipa R. D. Germane învingătoare în competiţie: Günter Lux, Gustav Schur, Klaus Ampler, Lothar Appler, Manfred Weissleder şi Manfred Brüning (de la stînga spre dreapta).

ROMÎNIA — ANGLIA 1-0, la tineret

Aripa Matei-Dumitriu II s-a regăsit duminica trecută pe stadionul 23 August și a reeditat frumoasele jocuri din turneul U.E.F.A. Duelurile cu masiva apărare engleză au scos în evidență posibilitățile tehnice mari ale talentaților noștri jucători. Aproape de fiecare dată Matei și Dumitriu au pătruns spre poartă prin fente subtile și prin „un-doi"-uri reușite, care i-au surprins pe experimentații jucători englezi.

ÎN FOTOGRAFIE, Matei, vîrful aripei „tineretului", pregătește momentul țîșnirii. Masivul Thomson încearcă să pareze.

Foto: PETRE STAN

